Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto - - - - $6.00
Za pol leta - - - - - - $3.00
Za New York celo leto - $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876. Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 298. — ŠTEV. 298. NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 21, 1922. — ČETRTEK, 21. DECEMBRA, 1922. VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

Z MIROVNE KONFERENCE V LAUSANNE

Kemal paša je izjavil, da nikakor ne nasprotuje otvorjenju ameriških šol na turškem ozemlju.—Prostost ožin naj bo resnična prostost, temelječa na mirovni pogodbi med Turčijo in velesilami.

Lausanne, Švica, 20. decembra. — Ismid paša je dobil danes od Muštafe Kemal paše sporočilo, v katerem se glasi, da se lahko nanovo otvori American College v Smirni, katerega so zaprli tekom bojev, ki so se završili tam in da angorska vlada nikakor ne nasprotuje ameriškim šolam, ki delujejo v različnih delih Turčije.

Ismid paša je takoj obvestil ameriške poročevalce na konferenci glede Bližnjega iztoka o tej oficijelni akciji, katero je storila angorska vlada.

Na predvečer dneva, o katerem se je domnevalo, da bo skrajno kritičen v življenju konference, je imel ameriški poslanik Child dolg pogovor z Ismid pašo glede problema, tikajočega se ožin, glede katerega je izjavil lord Curzon včeraj, da ga je treba rešiti takoj.

Javna tajnost je postala, da so ameriški opazovalci na konferenci prepričani, da je nepotrebna mednarodna kontrolna akomisija, spojena z Ligo narodov, kot predlagano v zavezniškem načrtu, za kontrolo Dardanel in Bospora. Amerikanci so mnenja, da naj bo prostost ožin dejanska prostost, temelječa na mirovni pogodbi med Turčijo ter drugimi svetovnimi silami.

Ameriški opazovalci na konferenci so se dosedaj omejili na ugotovila najbolj splošnega značaja glede vprašanja Dardanel ter niso stavili nobenega predloga, kako naj se obdrži ožine odprte za trgovino sveta in za brodovja sil. Obenem pa tudi niso pojasnili, kakšno stališče namerava zavzeti Amerika napram mednarodnemu kontrolnemu svetu.

Zavezniški voditelji so včeraj zvečer obvestili Turke, da morajo ali sprejeti ali pa zavreči zavezniški predlog glede uravnave vprašanja ožin.

DETEKTIVI SO ZAPLENILI VELIKO OMAMLJIVIH SREDSTEV.

Carinski uradniki in detektivi so včeraj preiskali parnik "Fenchurch', ki je zasidran v newyorškem pristanišču. Našli so več kot za stotisoč dolarjev omamljivih sredstev.

BOKSANJE JE PREPOVEDANO V BERLINSKIH ŠOLAH.

Berlin, Nemčija, 19. decembra. Šolski svet je prepovedal boksanje po javnih berlinskih šolah.

Za svojo prepoved ni navedel nobenega vzroka.

PROTIŽIDOVSKI KRAVALI NA RUMUNSKEM.

Belgrad, Jugoslavija. 20. dec. Iz Rumunske poročajo, da so se po raznih mestih pojavili resni protižidovski kravali.

V Bukarešti je bil pri nekem spopadu težko ranjen policijski šef. Vse univerze so zaprli.

ŠTORKLJA NA OBISKU TEKOM POŽARA.

Pittsburgh, Pa., 20. decembra. Ko je danes gorelo v prvem nadstropju neke hiše na Spruce St., je rodila Mrs. Katerinski v drugem nadstropju otroka. Zdravnik je ostal pri materi. Ljudje, ki so bežali iz poslopja, so obvestili o tem požarno brambo. Mrs. Katerinski in njenega otroka so odnesli iz poslopja člani požarne brambe. Zdravnik jim je sledil. Nikdo ni bil resno poškodovan.

HARVEYA NAPADAJO, KER JE ČEZ ŽENSKE ZABAVLJAL.

Washington, D. C., 20. dec. — Nekateri senatorji so odločno nastopili proti ameriškemu poslaniku v Angliji, Harveyu, ki je v svojem govoru javno izjavil, da ženska nima duše.

Senator Heflin iz Alabame je rekel: Če bi bil jaz predsednik, bi ga takoj odpoklical.

Caraway iz Arkansasa vprašuje: Zakaj ga ne odpuste iz službe in mu rečejo, naj tam ostane?

Sedaj je čas za nove vloge.

VSE VLOGE VROČENE NAM DO 10. JANUARJA, BODO OBRESTOVANE ŽE OD 1. JANUARJA PO

4%

Početkom vsakega novega leta se otvori več novih vlog kakor tekom celega ostalega leta. Tudi početkom prihodnega leta bodo tisoči naših rojakov položili temelj svojemu bodočemu premoženju. Ali hočete biti tudi vi eden izmed onih?

ZAUPAJTE VAŠE PRIHRANKE STARI SLOVENSKI BANKI

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York City
GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.

(Advertisement)

NAJNOVEJŠI RAZVOJI V BECKERJEVI ZADEVI

"Prijatelj" Beckerja ga je hudo obtežil. — Državno pravdništvo ima pripravljeno novo senzacijo v morilnem procesu.

Peti dan procesa, kojega središče je Abraham Becker, obdolžen umora svoje žene, je pomenjal prav posebno črn dan za stvar obtoženega.

Če je Becker domneval, da ima enega prijatelja, ki bo šel zanj skozi ogenj, je moral postati včeraj povsem drugih misli, ko je bil zaslišan šofer Harry Monstein.

Njemu je zaupal, kô so ga privedli v celico in ko ga je prišel "obiskat".

Nobenega pojma pa ni imel, da je prišel Harry, ki ga je tako sočutno izpraševal, po naročilu okrajnega pravdništva. Njemu je tudi razložil svoje bolečine ter na ta način olajšal vest.

Ozračje v majhni dvorani je bilo od prvega početka mrko ter postajalo vedno bolj mrko, ko je pripovedovala priča svojo povest.

Monstein je star osem in dvajset let ter nastavljen pri American Railway Express Co. kot šofer. Srednje postave je, vitek ter ima oster nos. Brez dvoma mu ugaja uloga glavne priče.

Izpovedal je, da je videl A. Beckerja dne 9. aprila, dva dni potem, ko je Mrs. Becker izginila. Becker mu je pripovedoval, da je zapustila žena njega ter svoje štiri otroke. Dne 22. aprila sta se oba zopet sestala. Priča je pripovedovala:

— Abe me je naprosil, naj spišem pismo zanj, podpisano z imenom njegove žene, da ga bo mogel pokazati svojim sosedom ter vzbuditi njih milosrčnost, nakar bi skrbeli za otroke.

Že v prejšnjih pričevanjih sosedov se je glasilo, da je ojačil Becker svojo vizijo, na kak način ga je zapustila njegova žena, s tem, dà je pokazal pismo, katero je baje pisala ona in v katerem se je glasilo, da je pobegnila z nekim drugim moškim. Monstein je izjavil nadalje:

— Jaz sem spisal dotično pismo. Dal mi je deset dolarjev za moje stroške in dne 23. aprila sem se odpeljal v Philadelphijo, kjer sem oddal pismo na pošti. Poslal sem mu tudi brzojavko, s podpisom njegove žene. V tej brzojavki se je glasilo, da je vse O. K. in da bo sledilo pismo. Soglasno z izpovedjo Monsteina se je glasilo pismo:

Dragi mož Abe: —

Zapustila sem te radi nekega drugega moža, s katerim sem se poročila, še predno sem se zvezala s teboj. Prišel je ter mi zapretil, da me bo dal aretirati radi bigamije, če ne bom šla z njim. Upam, da boš ti kot oče boljši kot pa sem bila jaz kot mati.

Tvoja žena
Jennie Becker.

Monstein je pripovedoval nadalje:

Sestala sva se zopet junija meseca. Becker mi je rekel, da bo dal dva najmanjša otroka adoptirati. Vprašal sem ga, kaj bi storil, če bi se Jennie vrnila.

Skomignil je z rameni ter baje rekel:

Nikdar se ne bo vrnila. Dal sem dvema sto dolarjev, da jo spravita s poti. Oba sta prišla v avtomobilu, ji zadala udarec ter jo zakopala v Bronxu v bližini neke avtomobilske ceste.

Monstein je bil poklican dne 28. novembra v urad okrajnega pravdnika. Becker je bil takrat že aretiran ter v svoji celici. Monstein je prišel ter rekel Beckerju, da je prišel v namenu, da mu pomaga. Prišel je kot njegov prijatelj in Beckerju se ni treba bati ničesar. Becker mu je vrjel ter pričel govoriti prostodušno.

Monstein mu je povedal, da so našli truplo neke ženske, najbrž Mrs. Becker, na nekem stavbišču. V odgovor na vprašanja Beckerja je opisal znamenja, katera so našli na truplu in obtoženi je nato baje rekel:

— To ni ona. Njeno truplo je skrito za celih sto let. Nikdar ga ne bodo našli. Zakopal ... je že osem mesecev z nekim belim praškom, ki odje meso ter pusti le kosti. Ona leži sedem čevljev globoko v bližini neke kajže in plota.

BEGUNCI IŠČEJO ZAVETJA V SOLUNU.

Zgornja slika nam kaže postajo v Solunu, kamor dovažajo v velikanskih množinah begunce iz Male Azije. Na spodnji sliki vidite skupino grških beguncev.

BENITO MUSSOLINI GOVORI ŠTIRI JEZIKE

Angleškega jezika se je naučil baje takrat, ko se je nahajal v vojnem lazaretu. Tudi z nemščino se je pečal.

Rim, Italija, 20. decembra. — Fašistovski ministrski predsednik Mussolini, pravi diktator Italije, ki je vgnal s svojim terorjem in nasiljem v kozji rog sardinijsko veličanstvo, je baje dovršen lingvist. Poleg svojega materinskega jezika, idioma Danteja, Petrarce, Boccaccia in tudi briganta Mussolinija, se spozna novopečeni diktator tudi v francoščini, nemščini in angleščini.

Francoski se je naučil, ko je bil še mlad človek ter baje govori ta jezik brez vsakega naglasa (kar je težko vrjeti, če pomislimo, da je mož Italjan.) Par let pred vojno je bil profesor za francosko literaturo na vseučilišču v Milanu.

Ko je bil urednik nekega lista, izhajajočega v Tridentu, ki je bil last Cesare Batista, znanega italjanskega patriota, katerega so Avstrijci ustrelili tekom vojne, je pričel študirati nemški in čeprav je njegov naglas vse preje kot popoln, pozna vendar povsem dobro jezik Goethe-ja.

Resno ranjen v vojni, je ostal dva meseca v bolnici. Tekom okrevanja se je lotil proučavanja angleškega jezika.

— Ne mislim, da bi bil zmožen govoriti v ameriškem kongresu, — je rekel pred kratkim nekemu prijatelju, a dostavil s ponosom: — Jaz čitam sam svoje angleške liste.

MRS. BRUNEN JE BILA OPROŠČENA

Ženo umorjenega so oprostili, dočim bodo njenega brata obsodili v dosmrtno ječo. — Potek obravnave.

Mrs. Doris Brunen je bila včeraj v Mount Holly sodišču oproščena. Njen brat, Harry C. Mohr je bil spoznan krivim umora po prvem redu.

Porotniki so se samo dvajset minut posvetovali.

Prejšnji razvoji v tem značilnem procesu so naslednji:

Včeraj popoldne je obramba pozvala nadaljnih štiri in dvajset prič, med njimi par zločincev, ki so vsi izjavili, da je Charles M. Powell, ki je priznal umor Brunena ter označil njegovo ženo ter svoka kot povzročitelja zločina, vse preje kot pri zdravi pameti in da si najbrž le domišlja, da je izvršil umor, čeprav ni imel dejanski niti najmanjšega stika z njim.

Med temi zločinci je bil tudi morilec Ernest Mayo, ki je izpovedal, da je čul lajati Powella kot psa.

Neki nadaljni zločinec, po imenu Duncan, je izpovedal, da je čul, kako je kričal Powell: Jaz sem pod kopalno bano, ker me zasleduje John Brunen.

Nadaljni zločinec, po imenu Swanson, je sporočil, da je čul, kako se je Powell neprestano pritoževal, da čuje godbo. Tudi je baje izjavil Powell, da mu je detektiv Parker obljubil, da bo za Božič doma, če bo ustrajal pri svoji prvotni verziji celega slučaja.

Zastopniki obtožbe so izjavili, da so izjave Powella lahko vrjetne, ker trpi na neki ušesni bolezni, radi katere ga zdravijo še sedaj.

Precej velike važnosti za Mohra so bile izpovedi dveh moških, ki sta izjavila, da sta videla obtoženega v morilni noči v Philadelphiji. Mohr sam je preje izjavil, da bi mu bilo telesno nemogoče biti navzoč pri umoru, kot trdi Powell.

Med poslušalci se je nahajal včeraj neki velik človek, katerega niso videli tukaj še nikdar. Bil je to Herbert Ashley, prvi mož Mrs. Brunen, ki je prihitel, ko je čital v listih, da smatrajo Mrs. Brunen za bigamistko, da ji priskoči na pomoč. Ashley je komik, ki gra v nekem vaudevillu v Philadelphiji.

Ker pa je sodnik že odločil, da nima ta zadeva nobenega posla s sedanjim slučajem, je opustil zagovornik obtoženih namero, da pokliče Ashleya kot pričo.

NEMŠKA TRGOVINA SE JE IZBOLJŠALA

Splošno občinstvo sicer zopet dvomi, da bo mogoče najti izhod iz sedanje gospodarske bede, a industrijalni in trgovski krogi so bolj optimistični. — Finančni minister bo kmalu zaključil svoje načrte. — Lamont povzročil senzacijo.

Berlin, Nemčija, 20. decembra. — Cela Nemčija je prišla do spoznanja, da so tam v veliki meri precenljevali sporočila glede ameriške intervencije v reparacijskm vprašanju. Časopisje, ki je bilo pred par dnevi še zelo optimistično, svari sedaj svoje čitatelje "pred domišljanimi rešitvami". Posledica te reakcije je bila, da je vrednost marke zopet padla na prejšno nižino, kakor hitro so prišla tozadevna sporočila iz Washingtona.

V industrijalnih in trgovskih krogih pa niso tako pesimističnega razpoloženja kot prevladuje med splošnim občinstvom. Neki industrijalni voditelj je izjavil, da so prišle mase naroda duševno, gospodarsko in finančno iz ravnovesja.

Kancelar Cuno se ne briga za vse to razburjenje ter nadaljuje z izdelovanjem svojih reparacijskih predlogov, katere bo predložil konferenci ministrskih predsednikov v Parizu dne 2. januarja. Posvetoval se je že z vodilnimi bankirji, finančniki, industrijalci ter izvedenci glede valute, da ugotovi, če bo deležen njegov načrt podpore.

Načrti finančnega ministra glede zlatega posojila v deželi se bližajo svojemu zaključenju. Potom poteze, vsled katere hoče oprostiti to posojilo vseh davkov, upa finančni minister Hermes spraviti nazaj v Nemčijo ves kapital, katerega so poslali prizadeti v inozemstvo. Na ta način bo po njegovem mnenju mogoče spraviti skupaj pretežni del šestih tisoč milijonov zlatih mark in to posojilo bo nato najbrž predstavljalo prvi korak k ustvarjenju nove, na zlatu temelječe izdaje denarja.

Na včerajšnem banketu Foreign Relations Council je povzročil finančnik Lamont, član tvrdke Morgan, veliko senzacijo s svojo izjavo, ki se je glasila:

"Mi smo izjavili nemškemu poslaniku, da je posojilo nemogoče, ker ni ob sedanjem času ameriška javnost pripravljena kupovati bonde.

"Z isto prostodušnostjo smo tudi izjavili nemškemu poslaniku, da ne moremo priporočiti kot bankirji ob sedanjem času podpisanja takega posojila."

NOV NAČRT PRISELJEVANJA

Sidney, Avstralija, 20. dec. — Ministrski predsednik Hughes je ravnokar objavil podrobnosti obširnega priseljeniškega načrta, ki bo involviral izdatek sto in osemdeset miljonov dolarjev.

Načrt je posledica dogovora, ki je bil sklenjen na konferenci angleških ministrskih predsednikov tekom preteklega leta in ki določa, da bodo prvotne stroške naseljenja farmerjev prevzele tri prizadete vlade, — angleška skupna avtralska vlada ter vlada države, v kateri se bo nastanil novodošli.

Sklenjen je bil dogovor z ministrskim predsednikom Zapadne Avstralije, soglasno s katerim bodo privedli v državo šest tisoč novih priseljencev na skupne stroške treh vlad, ki bodo znašali trideset miljonov dolarjev. Ministrski predsednik je izjavil, da bodo v teku naslednjih petih let uvedli približno 75,000 novih priseljencev.

Sličen dogovor je bil sklenjen z vlado Victorije in ministrski predsednik je objavil, da je pripravljen pogajati se z vsemi državami, kakorhitro bodo pokazale svojo pripravljenost, da dajo priseljencem na razpolago farme.

V Avstralijo prihaja sedaj nekako 25,000 do 30,000 priseljencev vsako leto, a kakorhitro bo izveden novi načrt, jih bo prišlo vsako leto najmanj sto tisoč.

☞ ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH ☜

POLJAKOM MANJKA DOBRIH KANDIDATOV

Nacijonalisti ne uživajo v poslanski zbornici nobenih simpatij. — Obravnava proti morilcu.

Varšava, Poljska, 20. dec. — Poljska narodna skupščina je bila sklicana za danes; da izvoli predsednika, ki naj bi sledil dr. Gabriel Narutoviczu, ki je bil zavratno umorjen preteklo soboto.

Zgodaj danes zjutraj se niso pojavili še nikaki definitivni kandidatje za to mesto. Nacijonalisti, ki so izza umora predsednika prav tako malo priljubljeni v poslanski zbornici kot so bili nemški konservativci po umoru Rathenaua, niso mogli stvoriti bloka s stranko Vitoša, da izvolijo predsednika izključno le s poljskimi glasovi.

Domnevalo se je, da bodo predlagali profesorja Moravski-ja s krakovskega vseučilišča ali da bodo podpirali najbolj sprejemljivega radikalnega kandidata. Radikalna stranka pa je ramišljala o primernosti kandidature generala Sikorskija, ki je prevzel po zavratnem umoru ministrsko predsedništvo ali pa generala Želigovskija, ki je postal znan radi svojega vpada v ozemlje Vilne.

Obravnava proti slikarju Nievadomskiju, ki je zavratno umoril predsednika Narutovicza, se bo pričela dne 29. decembra pred civilnim tribunalom. Za vojaštvo je bila proglašena doba žalovanja, ki bo trajala šest mesecev in za civilne oblasti doba dveh tednov.

NOVI PREDSEDNIK POLJSKE REPUBLIKE.

Varšava, Poljska, 20. dec. — Danes je bil izvoljen predsednikom poljske republike Stanislav Wojciechowski.

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenic Publishing Company
(A Corporation)
FRANK SAKSER, President — LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

ALLIED PRINTING TRADES UNION LABEL COUNCIL NEW YORK CITY 644

OBRAVNAVA PROTI MAJNARJEM

Pred kratkim se je začela obravnava proti majnarjem, ki so se spopadli s stavkokazi v Herrinu ter povzročili smrt nekaterih.

Proces je omogočila trgovska zbornica države Illinois. Dala je na razpolago tisoče in tisoče dolarjev, seveda v namenu, da bo šlo po njeni volji. Državno pravdništvo je izprašalo veliko svojih prič, ki pa niso mogle dosti povedati.

Državni pravdnik si je na vse načine prizadeval uplivati na porotnike s pomočjo strahovitih zgodb, ki so jih po naročilu izpovedali najeteži premogarskih baronov.

Na zatožni klopi sedi pet štrajkarjev.

In značilno je, da ni mogla dosedaj niti ena priča pod prisego izjaviti, da je le eden izmed petorice umoril kakega skeba. Še več. Niti ena priča ni mogla izjaviti, da je kdo izmed petorice kakega skeba dejanski napadel.

Najvažnejša priča je bil čuvaj O'Rourke. Od njega je državno pravdništvo največ pričakovalo.

Pripovedal je o strašnih grozovitostih, toda na vprašanje zagovornika je pripomnil, da jih ni videl na svoje oči.

In ko so ga nadalje vprašali, kdo mu je o vsem tem pripovedoval, ni vedel odgovora.

Državno pravdništvo je v velikih stiskah. Domnevalo je namreč, da bo lahko nastopilo proti celi premogarski uniji, v resnici je pa proti petim posameznikom brez vsakega moči.

Zagovorniki bodo skušali dokazati, da obtožena petorica sploh ni bila na licu mesta, ko so se vršili nemiri.

To se bo zagovornikom najbrže posrečilo.

S tem pa še ni rečeno, da se ne bo posrečilo sodišču izbrati porotnikov po svoji volji in svojem srcu.

V takih slučajih se da marsikaj kupiti, in tudi porota ni izvzeta.

Štrajarji bodo obsojeni.

In ta obsodba bo služila kapitalistom za vzgled pri drugih, podobnih slučajih.

Dopis.

James City, Pa.

Ha-ha! Marsikateri čitatelj se bo čudno zavzel, ko bo videl, da se je spet Skokle zbadil iz dolgega spanja in se oglasil. Treba je naše vsegamogočne kapitaliste pohvaliti, kako se nas vedno spominjajo za božične praznike ter nam slajejo prav prijetno voščilo. Lansko leto se nam ga dali z 10% manj plače, ki so jo zbili. Dne 13. svečana smo začeli delati. Gospod je so debrega srca in se se zbrali kot delegatje mirovne konference v Versailles in sklenili: Dosti je tega, ubogi delavci morajo imeti tudi malo oddmora. Ustavili so delo in za vzrok navedli, da so se tovarniške mašine izrabile in upehale. Kdor hoče delati za $3.60, naj dela, kdor noče tega, naj gre. Ali ne vprašajo: Ubogi trpin, imaš otroke in boljšo polovico? Imaš kaj za pod zob? Njih geslo je: Ako nočeš, idi! Kar človek pristrada čez leto, mora potem, kadar pride njih veleukaz, pojesti. Ne vem, če je povsod delavstvo tako pod kontrolo kapitalistov, ali samo tukaj. Davek moramo plačevati moški $6.87. Kdor ima ženo, pa za oba še zraven $5.94. In rent je prokleto drag. Pride plačilni dan, pa se moško odrežejo: Danes idi, pridi drugikrat. Doma ga pa čaka vesela ženica, da ji mož dá ček, pa ji pokaže ček $0. Raduj se in bodi vesel praznikov!

Radoveden sem, kdaj se bomo malo postavili in rekli: Stoj! Žalibože, kar nas je tukaj, smo, kot je rekel Ribničan, ko je zelje zvrnil: Lej ga hudiča, vsaka glava ima svojo pamet! Ker so vse navskriž tekle. Take glave imamo tu. Če kde pogleda malo v kozarce in veselo zavriska, pa rečemo: Aha, ta pa nas kliče na korajžo, dajmo ga kamnjati kot sv. Štefana!

Naša vasica šteje nekaj čez sto hiš in je moderno urejena. Vsaka cesta ima tudi svoje ime. Na neki cesti so naseljeni naši odrešeniki polentarji. Seveda imajo po starokrajsko tudi nekoliko koz za dobavo mleka. To pa moram reči, da se prav dobro zanimajo tukajšnji rojaki za podporna društva. Smelo rečem, da jih je prav malo v tej naselbini, ki ni v kakšnem podpornem društvu. Vsa čast rojakom, ki se brigajo za bodočnost. Fantje imamo štiri primorske rojčice. Mislim, da takih prav malo solnce obseva kot so naše krasotice. Mi fantje se jih pa bojimo, kot da bi trnje rastlo po njih, čeprav duhtijo kot spomladanski nageljček. Oheete pa vseeno ne bo. Jaz bi prav rad katero utrgal, da si ne bi sama služila v tovarni vsakdanjega kruha, ali sem večjega kalibra čez prsa in malega od zgoraj del. Tako se mi vsaka ogibljje, jaz pa vseeno vesel. Zabav nimamo drugih kot kar jih nam napravita Joe Rolih in Spelič. Tistikrat se zabijemo iz kota v kot.

Il konču pozdravljam vse Slovence in Slovenke po Ameriki.

Jakob Skok.

Plemenit odgovor.

Danski pesnik pravljic Andersen je bil dolgo časa v Italiji. — Treba je bilo iti nazaj domov. Neki Italijan mu pravi:

— Kako moreš vendar iti na Dansko, ko je tvoja domovina tako pusta in neprijetna?

— Ali ti tvojo mater manj ljubiš, če ni lepa? — odvrne Andersen.

Iz Slovenije.

Poveljnik dravske divizije general Dokić je zapustil Ljubljano, kjer je bil zelo priljubljen. Premeščen je v južno Srbijo.

Iz kamniškega okraja.

Mnogokrat se sliši in bere v listih, da so Slovenci vse preveč vdani alkoholni pijači. To je grd madež na našem narodu. Nedavno se je v neki družbi pripovedovalo, da je imela letos neka družina na Gorenjskem mnogo sadja. Veliko ga je namočila, da je tri dni in tri noči kuhala žganje iz njega, pa je vse žganje domača družina sproti popila, da je morala žganje za likof po končani kuhi kupiti pri sosedu. Neki šaljivec pravi na to: "Ta družina nima dna! Sodar bi imel precej opraviti z njo, če bi jo hotel v roke vzeti."

Izpremembe v državni službi.

Ravnatelj knjigovodstva pokrajinske uprave za Slovenijo v Ljubljani, Anton Hočevar, je premeščen v resort ministra za finance.

Upravnik glavne carinarnice na Rakeku, Kosta Lulić, je imenovan za glavnega revizorja pri generalni direkciji carin.

Imenovanja v Murski Soboti.

Franc Kovač, dosedanji sodni predstojnik, je imenovan za sodnega svetnika; dalje so imenovani sodniki dr. Mak, dr. Krvina, Farkaš in Ivan definitivnim sodnikom.

Premeščenje mariborskega poveljnika

Dosedanji komandant artilerijske vojašnice v Mariboru pukovnik Krupežević je imenovan komandantom moravske brigade v Nišu v Srbiji. Na njegovo mesto je imenovan pukovnik Savo Trifković iz Zagreba.

Električna razsvetljava v Logatcu.

Iz Logatca poročajo: Dobili smo električno razsvetljavo. Instalacije za razsvetljavo so do malega že dovršene v celi občini Dolenji Logatec. Tok se bo mogel uporabljati tudi kot gonilna sila, kar pride v poštev zlasti pri mali obrti, ki bo zaradi neugodne lege za gojitev kmetijstva dobila večjega razmaha. Gabriel Oblak, ki je lastnik tega podjetja, je s to važno kulturno napravo mnogo pripomogel k napredku Logatca.

Razmere na kolodvorski restavraciji v Mariboru.

Iz Maribora se poroča: Zadnji čas je, da napravi kompetentna oblast red na kolodvorski restavraciji v Mariboru. Vsak potnik, ki obišče restavracijo, pri najboljši volji ne more dobiti vtisa, da je v Jugoslaviji. Med nastavljenim osobjem se sliši vedno le nemškutarjenje, kaj šele, če pelje pot enega ali drugega mimo kuhinje! Čeprav je najemnik Nemec, bi moral že iz takta vpoštevati, da posluje v Jugoslaviji, ne v Avstriji.

Nesrečna vožnja.

Ivan Kutoša, kupčevalec z jajci iz Veščice pri Murski Soboti, se je iz Predanovcev peljal proti domu. Vsled debre kupčije je možakar malo preveč pogledal v kozarce. Ker je hotel pred temo priti domov, je konje dobro poganjal, pri diru pa izgubil ravnotežje in padel pod voz. Pri padcu se je potolkel po celem životu in obležal na cesti tako dolgo, da ga niso mimoidoči ljudje pobrali in spravili domov, nato pa v bolnico.

Nesreča pri delu

Mihael Balažič, posestnikov sin iz Dokležovja v Prekmurju, je pomagal doma pri mlatilnem stroju podajati snopje. Pri tem je zašel z levico med kolesje, ki mu je zmečkalo dva prsta. Moral je v bolnico v Murski Soboti.

Iz Št. Vida ob Stični.

Lansko leto se je bil neki 66-letni možakar zavzel, da morajo biti novi zvonovi. Obhodil je celo faro od hiše do hiše, od reveža do bogatina, in nabral prostovoljnih doneskov nekaj nad 7000 kron. Za tem je dobil po posredovanju svojega brata od šentvidskih Amerikancev čez 20,000 kron. Dobil je tudi od šentvidskega rojaka Lovrenca Lavriča, tovarnarja v Konjicah na Štajerskem, polnih 10 tisoč kron. Vsega skupaj je bilo 104 000 kron. Ker je pa od štirih zvonov, kateri so bili po nizki ceni 15 kron za 1 kilogram, bilo prestanka 40,000 kron, in ker so slučajno napeljavali električno iz Zagradca (na vodi Krki) v Št. Vid, Višnjo goro, Grosuplje, Šmarje, se je iz preostanka naročila električna za cerkev, 120 žarnic. To bo nekaj očarujočega. Poleg tega je tudi vaška blagajna naročila dvanajst velikih žarnic po vasi, po hišah pa na stotine. Tako napredujemo v Šent Vidu.

Pobegnil iz Ljubljane v Švico.

Ljubljanski krojaški mojster S. Potočnik, ki je v Šelenburgovi ul. imel svojo delavnico, je — kakor pripovedujejo zaradi dolgov zapustil Ljubljano ter pobegnil v Švico. Prijavilo se je že več strank, katere je Potočnik oškodoval za znatne zneske.

Okraden ljubljanski gostilničar.

Gostilničarja Franca Breskvarja ob Cesti na Loko je neznan zlikovec ukradel 16,600 kron.

Zasačen verižnik zlatnine

V mariborskih listih je te dni ponujal neznanec zlatnino, ki jo je imel v zalogi v hotelu "Zamorec". Za interesantno kupčijo pa se je zanimala tudi mariborska policija, ki je kmalu izsledila pravega lastnika, nekega Tominca, rojaka iz Primorja, ki je imel svojo "trgovino" v Gradcu, odkoder je tihotapil razne zlatnine v Maribor. Policija je izročila Tominca sodniji, ki mu je zaplenila 12 zlatih ur in mu naložila 50,000 Din kazni, ker je vtihotapil zlatnino.

Nove tihotapske zvijače.

Kakor poročajo iz Maribora, je finančna straža prišla na sled novi zvijači tihotapcev. Tihotapci iz Avstrije izstopajo v Špiljah, prekoračijo potem peš jugoslovansko mejo ter se potem od Pesnice peljejo zopet z vlakom. Na ta način se izognejo reviziji. Dne 7. nov. je straža zasačila nekega tihotapca iz Gradca, ki je na omenjeni način nameraval vtihotapiti v Jugoslavijo večjo količino cigaretnega papirja. Finančna uprava je sedaj odredila, da se tudi v Pesnici ustanovi carinarnica.

Odlikovanje orožniških častnikov.

S kraljevim ukazom so bili odlikovani za svoje vestno službovanje sledeči orožniški častniki: podpolkovnik Rajmund Tarbuk ter majorja Henrik Sabothyn in Rudolf Cvetka z redom Belega orla V. vrste; majorja Jakob Sagadin in Rudolf Schmidt sta dobila red sv. Save V. vrste; razen omenjenih so bili odlikovani še kapitan Franc Kotlušek in podporočnik Ivan Škodiar z medaljo za vojaške vrline ter kapitan Ivan Mehle z zlato medaljo.

Razžalitev.

Frideriku II., je pravil minister, da neki Berlinčan hudo zabavlja čez njega, da en govori o njem v nobenih drugih izrazih, kakor trinog, despot itd., iz vsega se vidi veliko sovraštvo do kralja.

— Kakšen človek je to? — vpraša kralj.

— Piše se — —

— Ne, za ime mi ni, rad bi samo vedel, kaj je.

— Berlinski meščan.

—Tudi to me nič ne briga. — Radoveden sem samo, kakšna sredstva in pomočke ima. Ali lahko spravi skupaj armado 200.000 mož?

— Tega seveda e more, je čisto navaden zasebnik.

— No, vidite, sedaj sem pa pomirjen. Vidite, če bi ta človek, ki me sovraži, zbral proti meni armado, potem bi že moral gledati, da se ga ubranim. Ker pa je tako popolnoma brez vsake moči, naj pa le kar naprej zabavlja.

Bodalo in nožnica.

Igralec Suett je precej rad pil. To njegovo slabost so hoteli izkoristiti. Igra v 'Juliju Cezarju'. Pozabil je bodalo za kulisami, neki njegov nasprotnik to vidi in da prinesti na oder liter vina namesto bodala. Vse strmi. Suett pa liter pogleda, ga nastavi na ustnice, izpije in da prazno steklenico nazaj z besedami: — Bodalo sem vzel, nožnice pa ne maram.

Peter Zgaga

Pred kratkim se je vršila v nekem californijskem mestu jako značilna obravnava.

Pred sodiščem se je namerč zagovarjal urednik zaradi umora. Proces se je vlekel dolgo, dolgo časa.

Končno so se porotniki umaknili v posvetovalnico in se vrnili po preteku par minut.

Urednika so soglasno oprostili. Oproščenec je vzel klobuk in odšel v preljubo prostost.

To je jasno znamenje, da ameriške oblasti upoštevajo urednike in da se jih morda celo boje.

Ali je pa narobe?

Dotični urednik je bil namreč pozvan in priveden pred sodišče, ker je umoril svojega političnega nasprotnika, gi je bil pa slučajno tudi — urednik.

* * *

Možak, ki pravi in zatrjuje, da ženske hitro korakajo z duhom časa naprej, je najbrže pozabil, da ženske ne nosijo več kratkih kikelj in da se za njihovo korakanje nihče več ne zmeni.

* * *

Še par dni, pa mi bo par ljudi na kartah praznike voščilo. Potem bo hvala Bogu mir do prihodnjega Božiča.

* * *

Največje tiranstvo je svoboda, ki ni v rokah pravih ljudi.

Na Irsko poglejte!

* * *

Zakon je cilj vsakega fanta in punce. Cilj pomeni konec.

In to je tudi v resnici.

* * *

Lani sem na Slavčevi maškaradi nosil lilijo. Toda punce so pametne. Na lilijo se dandanašnji ne da nobena več ujeti.

Na prihodnji Slavčevi maškaradi, ki bo 17. januarja v Srbskem Domu, ne bom nosil lilije. Oprijel se bom rajši tiste osebe, ki bo galono nosila.

* * *

V najbolj uglednem ameriškem dnevniku "Timesu" izhajajo kajzerjevi spomini.

Kajzer je lahko zadovoljen, ker jih nihče ne čita.

* * *

Za Francozinjo menda ni večje kazni, kot če od samega strahu, da bo imela otroka, kar dvojčke porodi.

* * *

V domovini nimajo zvonov. Toda prošnje zanje so pravo bitje platzvona.

* * *

Če hočeš res kaj lepega in prisrčnega čitati, naroči knjige naših najmodernejših pisateljev, skrbno jih spravi in zakleni v omaro ter vzemi Jurčičeve spise v roko. In ko se boš Jurčičevih spisov naveličal, začni čitati Jurčičeve povesti.

* * *

Pijanec (ženi, ki mu je porodila trojčke): — No, vidiš. . . meni pa vedno pridigueš zmernost!

* * *

Nekaj krasnega so govori pri raznih banketih in pojedinah, ki jih priredi skupina prijateljev in znancev, da se malo pozabavajo in prežive par veselih urie.

Vsi govori so lepi, najlepši je pa govor enega izmed družbe.

Najbolj prisrčno govori tisti, ki pravi na koncu:

— Le pustite fantje, bom že jaz plačal.

Velika Blaznikova
Pratika
(s tremi platči.)

Cena s poštnino ... 20c
25 pratik $3.75
50 pratik 6.50
100 pratik 12.00

Slovenic Publishing Co.
82 Cortlandt Street — New York

Dobe se tudi pri zastopnikih Glas Naroda.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA".

Razne vesti.

Glavar rodovine.

Napoleon je kazal že v mladih letih, da bo nekaj posebnega; rodovina je pričakovala veliko od njega. Ko je bil njegov oče na smrtni postelji, je stric Lucijan poklical Napoleona in njegovega starejšega brata Josipa ter rekel temu: — Ti si najstarejši, ta pa — in obrnil se je na Napoleona, — je glavar rodovine. —

Premlad.

Bonaparte je bil star šele šestindvajset let, ko je dobil poveljstvo francoske armade v Italiji. Prijatelj mu reče pri odhodu: — Za poveljnikna armade si pa še veliko premlad. —

— Bom pa prišel star nazaj, — je bil točni odgovor.

Lakoničen odgovor.

Ko je špartanski oddelek v tujini svojo nalogo slabo rešil, so Špartanci poslali tole sporočilo: — Ne hodite na izprehod! —

In ko je hotel makedonski kralj Filip marširati skozi njihovo deželo in jih je prosil za to, so mu kratko odgovorili: — Ne!

Evripides in Arhelaos.

Znameniti grški tragik Evripides je bil poklican k makedonskemu kralju Arhelaju; ta ga prosi, naj ga spravi pesnik v zvezo s kako osebo v svojih tragedijah. — Bogovi naj te obvarujejo, da bi bil kdaj predmet kake žaloigre, — mu je odvrnil Evripides.

Princ Oranski in grof Hoorne.

Ko je prišel Alba na Nizozemsko, je bežal princ Oranski iz strahu pred Španci v tujino, — grof Hoorne je pa ostal doma, da ne bi zbudil suma. Pri slovesu reče Hoorne: — Zbogom princ brez dežele! — Viljem Oranski pa hitro odvrne: — Zbogom, grof brez glave! — Leto pozneje so Hoorna obglavili.

Friderik II., in prosilci.

Igralka Mara mu je pisala pismo in kritizirala v njem gledišče. Odgovoril ji je: — Plačal sem vas, da igrate, ne pa da pišete.

Nekoč ga je nekdo prosil za službo, pa je napravil zelo dolgo prošnjo. Take reči pa Frideriku niso bile všeč, zato mu reče: — Povejte kar mogoče nakratko, kaj hočete, sicer ne dobite službe, jaz ne maram klepetulj. — Prosilec premišljuje, pomoli kralju prošnjo pred nos in reče: — Podpišite! — Dobil je službo.

Dovtip Napoleona III.

Norčevali so se nekoč iz njega, da ni dovtipen, da ne teče po njegovih žilah niti kapljice krvi velikega njegovega strica, da nima niti sence njegovega duha v glavi.

— Zato imam pa celo njegov obitelj na glavi! — se odreže cesar.

Solon.

Neumnež se norčuje iz Solona, ki ima dolga ušesa. — Res je, — pravi ta, — prevelika ušesa imam za človeka, a pritrdili mi boste, da jih imate vi premajhna za osla.

SLUŽBO DOBE

izvežbani operatorji na moških "China Split" klobukih. Stalno delo.

Sil-Gor Hat Co.,
200 Greene Street, New York City.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom širom Združenih Držav naznanjam, da je izšel prvi zvezek muzikalične revije "Glasov in Domu", bogato vsebino slovenskih in hrvatskih pesmi za piano, petje in ples. V programu je tudi krasna božičnica "Sveta noč", "Lepa naša domovina", "Home Sweet Home" itd. Ker je to edinstven novega za Slovence in Hrvate v Ameriki, se opozarja rojake in brate Hrvate, da si takoj naročijo to revijo. Cena eni knjigi 75c, kar se plača takoj. Naročajo in dobijo se pri založniku in izdajatelju Victor Lisjak, 5909 Prosser ave, ali 6404 St. Clair ave.

Ali ste debeli? Samo poskušajte to.

Tisočeri debeli ljudje so postali tanki, sledeč naročilu zdravnika, ki je priporočil Marmola Predpisne Tablete (Marmola Prescription Tablets) te neškodljive male uničevalce masti, napravljene po slavnem Marmola Predpisu (Marmola Prescription). Če ste predebeli, ne čakajte. Pojdite k lekarnarju in za en dolar, toliko stane po vsem svetu, vam da zavoj teh tablet. Če hočete, jih pa lahko tudi dobite, ako pošljete to ceno na Marmola Company, 4612 Woodward Ave., Detroit, Mich. Hujšejo stalno in lahko brez utrudljivega vežbanja, ali stradanja ter ne puščajo slabih učinkov.

DOKLER ZALOGA TRAJA

MOŽKE SRAJCE
narejene iz težke volnene flanele,
velikost 14½ do 17½.

VREDNE $3.50
naša cena samo **$2.50**

VOLNO za SWEATERJE,
NOGAVICE IN DRUGO
barve Heather, Khaky, in American Beauty, čista volna, velike štrene, vredne 59c, naša cena samo
39c

SLOVENSKA TRGOVINA
JOHN GOTTLIEB
1821 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Poštna naročila za $2.50 ali več se pošljejo poštnine prosto, ter priložimo naš koledar za leto 1923 brezplačno.

Domača zdravila.

Začimbe in zeliščna zdravila, katera priporoča mgre. Kneipp v knjigi
"DOMAČI ZDRAVNIK"
Imam vedno v zalogi.
Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

DENARNA IZPLAČILA
V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj so bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodneje.

300 kron	$ 1.10	1,000 kron	$ 3.40
400 kron	$ 1.45	5,000 kron	$16.50
500 kron	$ 1.80	10,000 kron	$32.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

50 lir	$ 3.10	500 lir	$27.00
100 lir	$ 5.80	1000 lir	$53.00
300 lir	$16.50		

Za pošiljatve, ki presegajo znesek dvajsettisoč kron ali pa dvatisoč lir dovoljujemo po mogočnosti še posebni popust.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dospe poslani denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street — New York, N. Y.
Glavno zastopništvo Jadranske Banke.

(Advertisement)

Glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote

Vstanovljena leta 1898. **Glavni urad Ely, Minnesota.** *Inkorporirana leta 1901.*

Na pragu novega leta.

Še par dni, in leta 1922 ne bo več. Pogreznilo se bo v globino prošlosti, puščajoč za seboj veliko dobrih in še več slabih dejanj. V kolikor pridemo mi Slovenci v poštev, nam leto 1922 ne bo zapustilo bogve kako dobre dedščine, ne nam tukaj v Ameriki, niti ne našim rojakom v starem kraju. — Ameriškim Slovencem, posebno onim, ki delajo v premogokopih, bo z avedno ostalo v spominu kot eno najslabših let, kar jih je naš narod preživel tukaj. Sedemmesečni premogarski štrajk je povzročil mnogo zla in pomanjkanja med našimi rudarji, o čemer je slednjim najbolj znano. Boj, katerega so vojevali proti premogarskim baronom, je bil silno težaven in v zvezi z velikim pomanjkanjem, in le neomahljivi volji ter ustrajnosti se imajo zahvaliti za dosežen uspeh. Ta uspeh, ki pa obeta biti le začasen, jim je v nekako tolažbo z ozirom na žrtve, katere so morali doprinesti za izvojevano zmago.

Imamo pa precejšnje število rojakov, ki so tudi štrajkali v namenu, da si izboljšajo svoje stališče, a bilo je zastonj, kajti usoda je hotela, da se jih je pustilo na cedilu. Tudi oni so trpeli in mirno prenašali vse križe in težave, katerim jih je podvrgel štrajk a njih prizadevanje ni bilo deležno nikake nagrade. Oni se ne morejo tolažiti z ničemer drugim kot z nado na boljšo bodočnost. Zanje je torej leto 1922 mrtvo, baš tako, kakor za naše uboge rojake v Julijski Krajini, ki čakajo odrešenja izpod jarma laških fašistov.

Med štrajkujočimi premogarji je bilo tudi veliko število članov naše Jednote. Članstvo v splošnem je pomagalo, kolikor se je dalo pomagati, da se pomaga tistim, ki niso mogli plačati svojih asesmentov, in v to svrho je večina prispevala po svoji moči. Prepričan sem, da so jim tisti, ki so bili deležni teh prispevkov, iz srca hvaležni.

Dasiravno je bilo leto 1922 v splošnem zelo nepovoljno, moramo kljub temu priznati, da je Jednota ostala neomajeno na svoji podlagi in bo koncem tega leta močnejša kot je bila kedaj poprej. Napredovala je na članstvu kakor tudi na denarnem imetku, in lahko se trdi, da je J. S. K. J. sorazmerno s svojim članstvom danes najmočnejša jugoslovanska podporna organizacija v Ameriki. Poleg tega je treba zabeležiti, da sta celo leto vladala mir in sloga med člani, nikjer ni bilo nikakih prepirov ali sporov, ki so tako škodljivi razvoju podpornih organizacij, in povsod je vladala med članstvom prava bratska ljubezen.

V nadi, da bo naše članstvo tudi v letu 1923. živelo med seboj v isti slogi in soglasju, in želeč vsem članom in članicam ter drugim rojakom in rojakinjam vesele božične praznike in srečno Novo leto, beležim z bratskim pozdravom,

Anton Zbašnik,
predsed. nadzor. odbora JSKJ.

Gloria in excelsis.

Božična noč!... Z drhtečimi peruti
je vzkrilila čez zamajoči svet...
in s solzo je skalila naš pogled
bodočnost temna, ki jo duša sluti...

Prezebali smo v jarkih neobuti,
izmučeni in gladni, brez besed...
Ko smo vrnili se čez nekaj let,
vsi naši domi bili so razsuti...

In culo smo si bedni naprtili
ter s palico beraško šli na pot,
izgnanci, iskajoč sočutja v sili,

ki nam odkaže skromen, miren kot,
da jaslice bi tamkaj Ti gradili
in Te z bolestjo hvalili, Gospod!...

Mirko Kragelj.

Opozorilo.

Društvo sv. Štefana št. 26 JSKJ. priredi zabavni večer ali banket svojim članom in njih prijateljem Slovanom dne 26. decembra ali na Štefanov dan. Torej ne pridite prekasno, ker začetek bo točno ob 8. uri zvečer v Slov. Domu na 57. cesti. Prosim vse one člane, kateri so obljubili, da bodo darovali različne stvari za banket, naj gotovo vsak prinese s seboj, ali pa poprej pošlje v Slov. Dom in izroči oskrbniku Doma. Pripeljite tudi naše male bratce in sestrice s seboj, ker tudi oni bodo deležni svojega deleža. Torej nasvidenje 26. dec.!

Za društvo sv. Štefana št. 26
Joseph Pogačar, tajnik.

VOŠČILO.

Vesele praznike in srečno Novo leto želim vsemu članstvu J. S. K. J. — Jos. Pogačar, tajnik dr. št. 26, Pittsburgh, Pa.

Glavni odborniki.

I. odsednik: RUDOLP PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik. LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 412 — 12th Ave. East. Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIČ, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor.

VALENTIN PIRC, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 528 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko vstanovi z 8 člani ali članicami.

Obvestilo.

Brooklyn, N. Y.

Društvo sv. Petra št. 50 JSKJ. v Brooklynu je na svoji letni seji izvolilo sledeči odbor: predsednik Martin Curl, podpredsednik Karel Lustik, tajnik Jakob Slabič, blagajnik Aleks Štimac, zapisnikar Juraj Schutte, zastavonoša društvene zastave Ignacij Nakrst, asistenta Josip Škrabe in Josip Schuster-Roland, zastavonoša ameriške zastave Franc Murnik, maršal F. G. Tassotti, organizator Jakob Slabič. Društveni zdravnik Pierce Haughton, 195 Leonard St., Brooklyn, N. Y. Nadzorniki: Alojzij Zupan, F. G. Tassotti in Franc Murnik.

Društvo zboruje vsako 3. soboto v društveni dvorani na 92 Morgan Ave., Brooklyn.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vam želi vdani
Jakob Slabič, tajnik.

Naznanilo.

Članom društva sv. Janeza Krstnika, št. 37, v Clevelandu, Ohio, se naznanja, da se vrši ta mesec pobiranje mesto 25. že v soboto, 23. od 6 do 8 zvečer v navadnem prostoru na 6119 St. Clair Ave. Vse člane se prosi, da gotovo plačajo ta dan, ker se mora ta mesec denar na glavni urad poslati prej kot po navadi, ker je zaključek letnih računov. V decembru se ne bo za nobenega založilo. kdor ne bo plačal, bo suspendiran. Pozdrav! — Tajnik.

Vabilo.

Društvo sv. Jožefa št. 53, JSKJ, v Little Falls N. J., priredi v soboto dne 30. decembra plesno veselico, in sicer v lastni dvorani na 36 Danube St.

Vabljeni so vsi člani in članice tukajšnjih slovenskih društev, kakor tudi vsi posamezni Slovenci in Slovenke, da se udeleže te prireditve.

Začetek plesne veselice ob sedmih zvečer.

Za obile poset se priporoča:
(21, 28, 29. dec.) **Odbor.**

Iz urada glavnega predsednika J. S. K. J.

Če zasledujemo mesečna poročila glavnega tajnika, to je premembe med društvi in Jednoto, opazimo vsak mesec več napredka v članstvu. Izmed vseh društev, spadajočih k J. S. K. J., opazimo le malo izjemo, da nimajo kakega novega člana ali članico in to že zadnjih šest mesecev. To je dokaz, da J. S. K. J. vidno napreduje na številu članstva. In zakaj J. S. K. J. vidoma napreduje? Vzrok temu je, ker je J. S. K. J. izmed vseh slovenskih Jednot in Zvez ena najbolj **demokratičnih podpornih organizacij.**

Leto 1922 bomo srečno dovršili. Letos nas ni zopet obiskala kake vrste bolezen, kakor nas je pred kakimi štirimi leti takozvana "španska influenza".

Ker se bližamo koncu leta, upam in želim, da postanemo še bolj agilni na agitaciji za pridobitev novih kandidatov, da tako podvojimo število novih članov koncem prihodnjega leta.

Zahvalim se vsem organizatorjem ter vsem onim članom in članicam, kateri so pripomogli do novih članov za J. S. K. J. v tekočem letu.

K koncu želim vsem članom in članicam J. S. K. J. kakor tudi našemu vrlemu "Mladinskemu Oddelku" vesele božične praznike in srečno Novo leto 1923.

Rudolf Perdan, gl. predsednik.

Iz urada glavnega tajnika J. S. K. Jednote.

ČLANSTVU J. S. K. J.!

Zimski čas je najboljši čas za pridobivanje novih članov in članic. Zato je umestno, da v tem času še bolj oživimo naše agitatorično delo. Apeliram na splošno članstvo, na naše organizatorje(ice) in krajevne odbornike, da pričnemo vsi z novim letom agitirati s podvojenimi močmi.

Prihodnje leto bo leto srebrnega jubileja J. S. K. J. Naša Jednota bo namreč obhajala 25-letnico svojega obstanka. Zadovoljni bomo lahko vsi, ko bomo ob 25-letnici čitali zanimive številke o uspehih naše organizacije. In ustanoviteljem te dične organizacije, ne moremo dati boljšega priznanja, kot če jim pokažemo uspehe njihovega dela, katerega so započeli pred 25 leti.

Naša organizacija že sedaj lepo napreduje, toda, če bomo pomnožili naše agitatorične sile, bo napredovala in uspevala še krasnejše. Kdor bo agitiral za našo organizacijo, bo lahko z argumenti pobil vsakojake ugovore. Naša pravila so odprta knjiga vsakemu ki želi postati naš član. Ta pravila so bolj demokratična in nepristranska, kot katere druge slovenske organizacije. Članstvo naše Jednote se zaveda, da mora biti v podporni organizaciji vsakemu članu zasigurana osebna svoboda. Ne oziraje se na prepričanja posameznih članov, smo vsi dobri in složni sobratje dokler spolnujemo pravila.

Pri JSKJ. vlada lep red in sloga, kar je tudi pri agitaciji dobro privlačno sredstvo. Ta lepa harmonija ki prevladuje pri naši organizaciji, mora ostati tudi v bodoče neomajana. Vsak član(ica) ali odbornik, ima predpisane svoje dolžnosti in pravice, in dokler se bomo držali pravil in izvrševali svoje dolžnosti, bo ostalo med članstvom najlepše razpoloženje. JSKJ je priljubljena med našim narodom oziroma med Jugoslovani, za dokaz nam je dejstvo, da bo Jednota ob koncu letošnjega leta zamogla zopet znaznamovati lep napredek v članstvu obeh oddelkov in tudi finančno, akoravno so bile v tem letu jako žalostne delavske razmere. Za te uspehe, gre zahvala našim agilnim organizatorjem(icam) ter drugim odbornikom in sotrudnikom.

Leto 1922 se bliža svojemu koncu, v nekaj dnevih bo preminulo in za seboj nam bo zapustilo več žalostnih kot veselih spominov. To leto je bila doba velikega izkoriščevanja delavstva. Zato upam, da ne bo noben zaveden delavec žaloval za letom 1922. Premogarski štrajk katerega so izzvali denarni mogotci, je povzročil veliko gorja med našim članstvom in njihovim družinam. Mnogo naših sobratov je trpelo pomanjkanja in nekateri trpijo še danes. Kljub vsem tem naporom, je večina naših članov ustrajalo na braniku za Pravico. Ostali so tudi zvesti člani Jednote, akoravno jim je bilo težko plačevati asesmente.

Bratje in sestre, naša novoletna resolucija naj bo: **Naprej, naprej za JSKJ.!**

V tem znamenju želim vsem članom in članicam, vesel Božič ter zdravo in zadovoljnejše Novo leto!

Joseph Pishler, gl. tajnik.

Iz urada vrhovnega zdravnika J.S.K.J.

Že leta in leta je v veljavi navada, da da človek v božičnem času onim, ki jih ljubi, kako darilo, da se ga z veseljem in hvaležnostjo spominjajo. Večkrat se pa pripeti, da taka darila nimajo posebne veljave. in so poleg tega tudi draga. Z drugimi besedami rečeno — denar je skoraj proč vržen.

Veliko je pa načinov, da lahko porabite svoj denar v koristno svrho. Naprimer vi lahko vzamete zavarovalninsko polico, da zaščitite onega, ki vam je drag. Vsak moški in ženska, ki je sposoben za zavarovanje, naj se zavaruje, kolikor mu je mogoče. Nikdar niste zavarovani za preveliko svoto denarja. Ne rečem, da ni božično darilo dobro. Veliko boljše je pa, če se zavarujete. S tem omogočite, da boste imeli dostojen pogreb in da ne bodo vaši dragi, žena, oziroma otroci, v stiskah po vaši smrti. Slab soprog je tisti ki ne skrbi za svojo ženo. Morda imate ubogega očeta ali mater, ki sta navezana na vašo podporo. S tem, da se zavarujete, skrbite zanjo in zavarovalnina vam tudi prav pride v slučaju poškodbe ali bolezni. Nič ni boljšega kot par dolarjev na dan v času vaše bolezni. Morda boste par dni nesposobni za delo, morda par let. Lahko se naleteze raka ali jetike. Pripeti se lahko, da boste operirani. Lep ček vam bo pregnal v tem slučaju obilo skrbi. Skrb daljša bolezni in včasih tudi smrt povzroči. Zakaj bi bili torej v skrbeh, če se lahko pripravite na vse, dočim ste zdravi. Svoto, ki bi jo imeli dati za zavarovalnino, včasih brezmiselno potrošite. Namesto, da denar brezmiselno trošite, ga dobro naložite. Ljudje, ki so miljone vredni, so zavarovani. Zakaj bi ne bila zavarovana jaz ali ti, ki sva v potrebi? Vsak poročen moški naj se zavaruje. Istotako vsaka ženska in vsak otrok.

Zavarovalninska polica naj bo splošno darilo.

Ne odlašajte do jutri. Jutri bo morda že prepozno.

Dr. J. V. Grahek,
vrhovni zdravnik JSKJ.

Dopisi in naznanila.

Reading, Pa.

Članstvu društva sv. Jurija, št. 61, JSKJ, se tem potom naznanjajo novoizvoljeni uradniki za leto 1923. Predsednik Anton Križe; podpredsednik Jernej Jaklovich; tajnik John Pezdirc; zapisnikarica Johana Pezdirc; blagajnik Matija Vardijan. Nadzorniki: Frank Špehar, Peter Fracol in John Šimec. Reditelj Matija Kukar, vratar Josip Težak. Poslanci: John Požeg in Anton Šegina, zastavonoša za ameriško zastavo Jos. Šegina, za društveno John Gabrijan, za slovensko Martin Tome. Društveni zdravnik dr. Werts; organizator John Pezdirc.

Kakor je razvidno, sem zopet pooblaščen pobirati vse prispevke od članov za leto 1923. Da se pa izognemo nepotrebnostim, hočem tu navesti nekaj nasvetov članstvu, in želeti je, da se po njih ravna. Glede prijave bolnim se velikokrat povzroči nepotrebno pisarjenje, posebno pri oddaljenih članih, ker se večkrat nepravilno javljajo bolnim. Člen XXXV., točka peta, na strani 88 Pravil nam jasno pove: — Kakorhitro član zboli ali se poškoduje, se mora takoj javiti pri zdravniku in društvenem tajniku. Tajnik izroči bolnemu članu kartico "Prvo prijavo bolezni ali poškodbe". To karto mora izpolniti zdravnik, kateri zdravi bolnega člana, in društveni tajnik jo mora najkasneje v desetih dneh po prijavi poslati vrhovnemu zdravniku. Člani, ki žive v kakem oddaljenem kraju od društva, se morajo javiti pismenim potom in so vedno deležni bolniške podpore od datuma poštnega pečata na zavitku pisma. — Prejel sem že večkrat od člana pismo, v katerem se je javil bolnim. Pismo je zaznamovano z odtisom poštnega pečata z dnem 16. v mesecu, član pa piše: — Zbolel sem dne 1. v mesecu ter se nahajam vedno v postelji. Ako ne verujete, pa pridite pogledat, itd. — Takemu članu se ne more nakazati podpore za čas, katerega si on računa, ker se ni javil pravilno bolnim. Šteje se le od datuma, ko se je javil bolnim tajniku, ker v veljavi je zadnja prijava. Ako pa tak član potem ne prejme toliko podpore, kot sam izračuna, se jezi in vso krivdo zvrača na društvenega tajnika ter mu očita, da sploh ni sposoben za delo, in da je vse to tajnikova krivda. Članstvo je prošeno, naj pogleda sem in tja v pravila, ker izgovarjanje, da ne razume pravil, ne opravičuje nikogar.

Pri našem društvu so članice izvzete, da jim ni potreba hoditi na seje, to je star privilegij pri društvu. V slučaju ženske bolezni se vselej pošilja članice, da obiskujejo bolnice. Na nakaznici je vselej zabeležen datum in mesec obiska, poroča pa ne nikoli nobena, v kakem stanju jo je našla. — Člen XXVIII., točka 29 pa pove: — Označiti morajo natančno čas in datum obiska na bolniški nakaznici. Na društveni seji morajo poročati o stanju bolnika, ustmeno ali pismeno, drugače zapadejo kazni radi zanemarjenja svo je dolžnosti, katere jim naloži društvo, v izrednih slučajih pa tudi glavni odbor Jednote. —

Žal, da tega ni bilo do danes, kako pa bo v bodoče, bomo videli.

Na zadnji seji dne 9. decembra je bilo sklenjeno, da vsaka članica, ki bo obenem bolniška obiskovalka, mora poslati pisano poročilo društvenemu tajniku, da potem ta poroča na seji pred vsem članstvom, v kakem stanju so jo obiskovalke našle, ker drugače zapadejo kazni. Ako se ne poroča, se krši s tem pravila JSKJ ter se lahko marsikaj prigodi. Mnogo je takih, ki vedo veliko tolmačiti pravila, in to le tam, kjer ni potreba, kjer je pa treba, se pa tolmačijo, kakor je njemu prav.

Plačevanje asesmenta dela tudi veliko preglavico društvenim tajnikom. Še v tekočem letu smo sprejeli trikrat predlog glede plačevanja asesmenta. — Asesment za vsakega člana mora biti plačan do 25. v mesecu, v slučaju, da član ne more plačati do omenjenega dne, se mora opravičiti ustmeno ali pa pismeno pri društvenem tajniku. Za več kakor en mesec društvo ne zalaga nikogar nego se ga enostavno suspendira. Izjema je le, ako društveni tajnik vzame odgovornost nase. —

Ta predlog ostane še v veljavi v letu 1923. S tem pa ni rečeno, da se naj članstvo ravna po njem ker odgovornosti jaz ne bom jemal, ker imam drugih odgovornosti dovolj. Strogo se bo postopalo v bodočem letu glede tega, zato pa prosim članstvo, da se naj varuje suspendacij, ker te niso prijazne ne za člana, ne za društvenega tajnika. Člani, ki žive izven naselbine, si morajo preskrbeti potne liste, katere dobijo za dobo od treh mesecev naprej, ker pravila tako določajo. Ako pa ravno ne morejo, pa naj gledajo, da bodo imeli plačane redno svoje prispevke do 25. v mesecu. Asesment se plačuje le za naprej, in ne za nazaj. Nalogo sem prejel na zadnji seji potom sklepa društva, da bom vse pismenim potom obvestil, kateri dolgujejo še za to leto, in da mora biti asesment plačan do konca leta, da bodo knjige čiste, ko jih sprejme novi odbor.

Mi pa, društveni uradniki, — glejmo, da bomo kos svoji nalogi. Članstvo nam je poverilo nalogo oziroma vodstvo pri društvu agitirajmo med našimi znanci in prijatelji, da pristopajo k našem društvu. Glejmo, da bomo ob zaključku leta 123 ponosni in da bomo lahko rekli: To je naš napredek!

Ob koncu si štejem v dolžnost, da se zahvalim vsem bivšim souradnikom za složno sodelovanje v letu 1922. Med nami je vladala najlepša sloga. Obenem se zahvalim vsemu članstvu za naklonjenost in vsestransko potrpljenje, obljubljam, da bomo tudi v bodočem letu delovali roko v roki, ker le v slogi je moč. V letu 1922 sem se ogibal suspendacij, kolikor se je le dalo in kjer je bilo to mogoče, kajti vedel sem, da so suspendacije neljube vsakomur. Kolikor mi bo mogoče, bom tudi v bodočem letu varoval naše članstvo pred suspendacijami.

Upam, da smem pričakovati tudi od novoizvoljenih souradnikov složnega delovanja in točnosti in da smem v zanaprej računati na procvit našega društva in JSKJ.

Ob sklepu voščim vsemu članstvu JSKJ vesele božične praznike in srečno, zdravo in zadovoljno Novo leto 1923.

John Pezdire,
tajnik in organizator.

Imperial, Pa.

Društvo sv. Jožefa št. 29 JSKJ. v Imperialu je na glavni seji dne 5. decembra izvolilo sledeče uradnike za prihodnje poslujoče leto: Predsednik Valentin Peternel, Box 172, podpredsednik Frank Vidrih; tajnik Alois Tolar, Box 242, zapisnikar Joseph Šusteršič; blagajnik Frank Bogataj, Box 325; organizator Alois Tolar; nadzorni odbor, John Virant in Fr. Seničar; zastavonoše: John Victor Hednik, John Mravlja in John Zupanc; redar Jacob Vehar; vratar Jos. Zupanc; bolniški načelnik za Cliff Mine, Pa., Ferdinand Pregel. Preiskovalni zdravnik je dr. J. Patterson.

Ker se je že parkrat pripetilo, da je vsled oddaljenosti glavnega urada asesment nekoliko prepozno dospel v urad, je blagajnik Fr. Bogataj predlagal, da se dan plačila asesmenta preloži na 22. v mesecu mesto 24. in to raditega, da nam bo mogoče pravočasno asesment odposlati. Predlog podpiram in soglasno sprejet. Dalje se je sklenilo, da se mora vsaki oddaljeni član preskrbeti s potnim listom. Potni listi se dobé v uradu tajnika za dobo treh ali šestih mesecev. Vsi člani so prošeni, da se zgoraj navedenih odobritev natančno držijo, da nam bo mogoče točno poslovati z glavnim uradom.

Srčni pozdrav vsem članom in članicam ter mladeniškemu oddelku.

Alois Tolar, tajnik.
(2x 21&28—12)

Collinwood-Cleveland, Ohio.

Vsem članom društva sv. Janeza Krstnika št. 71 JSKJ. v Collinwoodu se naznani, da bo društvo zborovalo vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne 15810 Holmes Ave. v Collinwoodu.

Za leto 1923. smo sklenili, da vsak član plačuje v društveno blagajno na mesec po 10¢.

Predlagano je bilo, da se za leto 1923 udeležimo člani pogreba za otrokom v mladinskem oddelku, ravnotako za odraslim. Spremi se ga z društveno zastavo iz hiše in podari se mu tudi venec. Društvo tudi preskrbi en voz za odbor in pogrebce.

Nadalje je bilo prošeno, da naj si napravi društvo omaro. Sobrat Urban Praznik je rekel, da bo on preskrbel les za omaro brez društvenih stroškov. Delo bo storil John Černe, pobarval pa bo Valentin Pirc. Omenjeni sobratje darujejo svoj trud društvu, vsled česar se jim moramo lepo zahvaliti.

Opominjam rojake, da naj pristopijo k društvu št. 71 JSKJ. V teku dveh mesecev, t. j. januarja in februarja, imajo prosto vstopnino.

Opozarjam vse člane, da naj k prihodnji seji pripeljejo kaj novih članov.

Društveni odbor za leto 1923:

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Sleparija z zlato opeko v cvetju.

Izraz "gold brick", to je zlata opeka, je prešel v vsakdanjo rabo. Uporabljamo ga sedaj pri sleparijah najbolj različne vrste. Človek, ki je izgubil svoj denar kot žrtev sleparskih zemljiških agentov, ki je kupil kos cunj mesto dobrega blaga ali avtomobil iz druge roke, ki noče nikakor v tek, je kupil "gold brick".

Nobena stvar pa bi ne mogla biti bolj oddaljena od resnice. Sleparija z zlato opeko je uspešno premotila marsikaterega kom petentnega trgovca ter ga premoti še danes, kajti proti splošnemu naziranju se vrši ta vrsta sleparstva še vedno naprej.

Igra z zlato opeko, kot jo igrajo sedaj, vsebuje precej zapadne romantike. Vključuje rudarja in Indijanca — in kaj bi mogel zahtevati več prozaičen bankir v majhnem mestu na deželi?

Vzemimo, da se piše bankir Izak Appleby. Ta bankir ima malo banko ter jo vodi na uspešen način. Znan je kot zelo prebrisan človek v finančnih zadevah in tudi kot človek, ki je vedno pripravljen okoristiti se s silo prosilca, če je treba pospešiti denarne interese hiše Appleby. Ta prebrisan, trdoglav in uspešen mož bi moral biti pravzaprav zadnji človek v mestu, katerega bi si izbral slepar za svojo bodočo žrtev.

Bankirju Appleby se približa v uradu bradat, neotesan človek kojega obleka in govor kažeta, da je prišel z zapada. Ta mož pravi, da je rudar, ki je prišel naravnost iz Arizone in da išče družino John W. Appleby.

— Ker je vaše ime Appleby, — pravi rudar, — sem mislil, da bo mogoče kaj v sorodu z mojim bivšim tovarišem v Arizoni. John je zapustil nekaj denarja, katerega hočem dati njegovim sorodnikom če jih bom mogel najti.

Zanimanje bankirja Applebyja je vzbujeno. Od rudarja je izvedel, da je bil pokojni John Appleby partner v nekem skrajno romantičnem in mnogo - obetajočem rudarskem podjetju. Neki Indijanec, kojega življenje sta rešila oba "partnerja", je povedel oba k zlatemu rovu, da jima pokaže svojo hvaležnost. Ta rov nahajajoč se v gorah Arizone, je pokazal svoje bogastvo takoj od vrha naprej. Partnerja sta nato vzela Indijanca kot tretjega družabnika. Vsi trije so delali skupaj, dokler niso vzeli iz zemlje zlata za $40.000.

— Nato je John umrl, — je rekel rudar. — To je bila zanj slaba sreča, kajti malo je manjkalo, da nismo spravili skupaj velikega premoženja. Jaz sem zaprl rov ter izpremenil vse zlato v eno zlato opeko. Indijanec je prišel z menoj, a je zelo praznoveren ter misli, da je slaba medicina zanj, če prekorači Mississippi. Mudi se mu nazaj v Arizono, a jaz hočem na vsak način najti kake sorodnike Johna, da jim izročim ta denar. Nato se bom vrnil ter zopet otvoril rov.

Zanimanje bankirja Applebyja je med tem že zelo naraslo. — Tukaj sta bila spojena romantika in denar. Izvedel je, da je Indijanec zunaj v gozdovih v bližini mesta, kajti rdečekožec sovraži že po svoji naravi lesene in kamenite šotore belokožcev. Tam čuva bogastvo svojih dveh partnerjev, dragoceno zlato opeko, ki je zakopana v zemljo.

Konec pogovora je obstojal v tem, da je bankir, ki je zapazil nestrpnost rudarja, namignil, da je oddaljeni sorodnik pokojnega Johna Applebyja in da bo gledal na to, da bo dobila družina pokojnega svoj delež. Velikodušni rudar je strašno vzradoščen. On ve, da bo deležen njegov pokojni partner poštenega postopanja. Povabil je vsled tega bankirja v svoje taborišče, da si sam ogleda zlato opeko. Lahko tudi kupi delež Indijanca za majhen del njegove resnične vrednosti, kajti onemu rdečemu možu se tako strašno mudi priti zopet na odprti svet, da nima denar zanj skoro nobene vrednosti. Razentega pa je tudi rudar pripravljen izročiti bankirju svoj delež, da bo lahko kupil stroje, potrebne za razvoj rova v Arizoni.

Rudar je nato odvedel bankirja v taborišče v gozdu, kjer je čakal Indijanec z "zakladom". Temnilo se je. V tej poltemi je izgledal Indijanec precej pristen čeprav je bil bel človek ter zaveznik sleparja. Svoje lice si je namazal s sokom orehove lupine in na glavi je nosil črno lasuljo, spleteno v dve debeli kiti. Lasuljo je pokril s starim klobukom, za katerim je bilo zataknjeno orlovsko pero. Na nogah je nosil mokasine in njegovo mišičasto telo je ogrinjal plašč. Po kratkem pozdravu je izginil Indijanec med grmovje. Rudar je takoj pojasnil, da se Indijanec ne počuti dobro v navzočnosti belih tujcev. Prav je imel, ko je rekel, da se ne počuti dobro, — kajti če bi se pripetilo le količkaj napačnega, bi bila takoj on in njegov partner izročena šerifu.

Bankir pa je popolnoma pozabil na Indijanca, kakorhitro je rudar izkopal opeko ter mu jo dal v roke, da si jo ogleda. Rudar je celo rekel bankirju, naj navrta opeko na različnih mestih, da se prepriča o njeni pristnosti. — Rudar mu je izročil šilo, s katerim je začel bankir vrtati na različnih mestih. Izvrtana kovina pa je padala pri tem v majhen omot iz belega papirja, katerega je držal rudar.

Kakorhitro je bankir dosti navrtal, je rudar zapečatil omot in ga vtaknil v svoj lastni žep. Nato pa se je navidezno premislil ter izročil bankirju ta omot.

— Obdržite vi te drobce, — je rekel povsem nedolžno. — V mestu jih bova dala preiskati glede njih pristnosti.

V onem trenutku pa je prijel rudar drugi omot, katerega je imel pripravljenega v svojem žepu, iste velikosti in oblike. V tem omotu pa so bili drobci, izvrtani iz zlatnikov po dvajset dolarjev. Te drobce so sleparji pripravili ter zalili zlatnike s svincem.

S pristnimi zlatimi drobci v svojem žepu je odšel bankir v mesto in rudar mu je sledil za petami. Ponavadi se je preskusilo take zlate drobce pri lokalnem zlatarju, a v nekaterih slučajih je bil vzbujen sum slednjega. — Stavil je lahko čudna vprašanja kje je dobil bankir te drobce. Da prepreči to nevarnost, je moral nastopiti tretji zarotnik. Ta tovariš je moral igrati vlogo vladnega cenilca. Nastanjen je bil v lokalnem hotelu. Ko sta dospela do prodajalne zlatarja, je rekel rudar bankirju, naj čaka zunaj. Bankir je ostal zunaj na tlaku z drobci zlata v svojem žepu. Zroč skozi okno je lahko videl, kako se je rudar približal zlatarju ter mu stavil neko vprašanje. Nato je zlatar napisal nekaj na karto, katero je izročil rudarju.

— Srečo imava, — je rekel rudar, ko je prišel ven. — V mestu je državni cenilec ter se mudi sedaj v hotelu. Zlatar mi je ravnokar dal njegovo karto. Tukaj je. Nato je pokazal bankirju karto, na kateri je stalo: John Smith, U. S. Assayer.

Dejanski pa je vprašal rudar zlatarja, naj mu da svojo karto. Tudi ga je prosil, naj zapiše nanjo svoje ime, da bo mogel pisati osebno zlatarju glede neke vrste ure, katere ni imel zlatar v zalogi. Rudar pa je nato zamenjal zlatarjevo karto z drugo, katero je imel že pripravljeno.

Tedaj je bila pot prosta za preizkušnjo. Rudar je odvedel bankirja k navideznemu cenilcu, ki je izjavil, da so drobci čisto zlato kar so bili res.

Ostali del kupčije je bil lahak, kakorhitro se je bankir prepričal o pristnosti drobcev, katere je izvrtal iz zlate opeke, ali vsaj domneval, da jih je izvrtal. Bankir je dvignil iz svojega zavoda desettisoč dolarjev za Indijančev delež pri opeki, ki bi bil v resnici vreden do $14.000. Tudi ne preveč brihtni rudar je izročil bankirju brez vsake listine, ki bi pričala o transakciji, svoj lastni delež, kojega izkupiček je hotel porabiti za nakup potrebnih strojev. Končno je bil tukaj še delež pokojnega Johna Applebyja, katerega je moral izročiti njegovim sorodnikom — ali pa ne.

Bankirju se je zdelo, da je imel srečen dan, kajti napravil je $40.000 v zameno za $10.000. — Vrnil se je v taborišče, kjer so zopet izkopali "zlato opeko" v navzočnosti vseh treh. Opeka je bila izročena bankirju, ki je nato izročil svojih $10.000. Odhitel je nazaj v banko, da spravi svoj zaklad pod ključ, dočim sta rudar in Indijanec tudi odhitela — ne proti Arizoni, pač pa v varno zavetje, kjer bi ju ne mogla doseči roka postave.

Ovadbe radi takih sleparij z zlato opeko so manj pogoste kot pa pri drugih sličnih sleparijah in sicer raditega, ker so žrtve po navadi odlični ljudje v svojih občinah. Ne morejo si dovoliti, da bi postalo splošno znano, kako so sedli na lim sleparjem z zlatimi opekami. To bi pomenjalo smrtni udarec za njih sloves kot prebrisani trgovci in podjetniki. Prilike so v vsakem slučaju take, da bi slična povest uničila dotično banko. Vsled tega je sprejel bankir Appleby izgubo ter lepo molčal, čeprav je več kot gotovo, da je pozneje še večkrat škripal z zobmi, ko je čital v listih poročila o takih sleparijah z zlatimi opekami.

Čudna napitnica.

Angleški kralj Jurij IV., je bil velik prijatelj zabave in je zelo rad videl, če je bilo pri mizi vse neprisiljeno. Ko je bil še prestolonaslednik, je napravil pojedino v malem, izbranem krogu; polkovnik Mamlyn je pripovedoval dogodbo, v kateri je igral neki ugleden dvorjan jako čudno vlogo. Ko je končal, je vzel Jurij poln kozarec vina in ga je polil polkovnik upo obrazu, rekoč: — Hamlyn, vi niste nič vredni, ker take reči pripovedujete!

Velika tihota in zadrega. Kaj narediti? Na dvoboj Jurija pozvati, bi bila veleizdaja, ravnotako vrniti mu žalitev na isti način. Obsedeti pa kakor bi se ne bilo nič zgodilo, je pa bilo polkovniku tudi nemogoče. Šine mu pa misel v glavo. Napolni svoj kozarec do roba, prikloni se princu in zlije vino svojemu drugemu sosedu v obraz z besedami: — Napitnica njegove kraljeve visokosti, prosim, naj gre naprej!

Bistroumni in krepki dovtip je iz zadrege napravil navdušenje. Z veseljem so si zlivali vino v obraz, prine se je na vse grlo smejal, tolkel polkovnika po rami in dejal: — Hamlyn, vi ste krasen človek, pijem na vaše zdravje!

Zanimiv obisk.

Zadnje dni življenja so Goetheju prepogosti obiski že kar presedali in skrčil je pogovore kar je mogel. Pa se oglasi pri njem neki Angležev se je pa Goethe še posebno bal, ker so vsako njegovo besedo dali natisniti v časopisu. Zato se je namenil govoriti kolikor mogoče malo in še to samo o čisto navadnih vsakdanjih stvareh. Angležev pride, Goethe ga s poklonom pozdravi, a ne zine besede; Angležev se pokloni in seveda tudi molči. — Goethe pokaže z roko na stol, Angležev molče sede in čaka, kdaj bo Goethe začel. Preteče par minut najglobljega molka, potem pa Goethe vstane in pokaže s tem da je obisk končan. Ko pa pelje svojega molčečega gosta skozi predsobo, ga prime kes, pokaže na soho iz marmorja in reče: — Valter Scott. — Angležev pa napravi na Scotta samo rimo v nemškem jeziku in pravi: — Ist tot — ter odide. Pa takrat Scott še ni bil mrtev.

Izpolnjeno povelje.

Napoleon je ukazal, da v njegovih deželah ne smejo kupiti od Angležev nobene reči, torej tudi kave ne. Zaprl je Angležem celi kontinent. Ko pa pride v neko vas k domačemu župniku, ga zasači pri požiganju kave. — Kako, vi rabite blago, ki je prepovedano? — Saj vidite, da ga le požigam.

Odbit napad.

Leta 1848., je bil pesnik Lamartine predsednik začasne vlade na Francoskem. Pride pa k njemu odposlanstvo ženskega društva "Vesuviennes", neustrašene ženske, neupogljive volje, a grde od prve do zadnje, kakor so navadno ženske, ki se mešajo v politiko. Primerjajmo angleške sufražetke. Razumemo torej, da jih Lamartine ni bil prav nič vesel, vendar jih vljudno vpraša, kaj želijo.

Takoj se voditeljica oglasi: — Državljan, društvo Vesuviennes nas je poslalo k vam, da vam zatrdimo, kako vas občudujemo. Petdeset as je in zapovedali so nam, da vas moramo v znak izrednega spoštovanja druga za drugo — poljubiti.

Izraz v obrazu dva centa težke dame in pa njen nastop sta prepričala Lamartina, da ne more računati na nobeno prizanašanje da bodo res izvršile svoj naklep. A nevarnost mu vdahne bistroumno misel.

— Državljanke, — pravi z največjo vljudnostjo, — prav iskreno se vam zahvalim za izraze udanosti in spoštovanja. Dovolite mi pa, da sem tako predrzen, da tako izrazitih in navdušenih domoljubkinj ne prištevam več ženskem uspolu, temveč jih smatram za može, častivredne, nam popol noma enake može. Možje se pa ne poljubujejo, pač pa si v znak spoštovanja krepko stisnejo roko. Dovolite torej, da vas prisrčo pozdravim. —

Šel je od prve do zadnje in je vsaki krepko in prisrčno stisnil roko. Napad je bil odbit, še predno so se hrabre dame dobro zavedle.

Prisotnost duha.

Znana igralka Sarah Bernhardt je govorila v neki igri zelo dolg samogovor. Na koncu monologa bi bil moral nastopiti zdravnik, a ga ni bilo od nikoder. Tedaj stopi Sara k oknu in govori naaparej, kakor da njen monolog še ni končan: — Ah, tam prihaja doktor, veseli me! — A doktorja še ni bilo. Ona pa govori kar naprej in boječe gleda v ono smer, kjer bi se moral doktor prikazati. — Poglejte, kako počasi gre, kar nič se mu ne mudi. Sedaj se je pa še ustavil in govori z neko damo. Ne, še vedno ne. sedaj pa zopet govori z nekim gospodom. Gospod doktor pozna menda celo mesto. No, hvala Bogu, sedaj je pa le prišel. —

Ravno ko je izgovorila te besede, je doktor res prišel, a ne od one strani, kamor je gledala Sara, temveč od nasprotne. Za trenutek je bila osupnjena, potem pa da doktorju roko in mu popolnoma mirno reče: — Kako ste vendar tako hitro prišli okoli ogla, gospod doktor?

Papež Leon in slikar.

Slikarji, ki študirajo v Rimu, nikogar raje ne upodabljajo kakor papeža. Če le morejo, se mu približajo in ga prosijo, naj se da naslikati. Leon XIII. ni take prošnje skoro nikoli odklonil. — Tako ga je nekoč naslikal neki srednjenadarjeni umetnik. Ni mu pa bilo to zadosti, prosil je papeža, naj se še podpiše in zapiše poleg podpisa z lastno roko še kak izrek iz sv. pisma. Leon maje z glavo, ko gleda sliko; ni mu bila dosti podobna. Ker pa ni hotel slikarja žaliti, zapiše na sliko datum 29. aprila 1901, zraven pa izrek iz evangelija sv. Matevža: — Nikar se ne bojte — jaz sem! — Leon XIII.

De Lamartine

je govoril o narodnem gospodarstvu in je citiral tudi par stavkov iz svoje lastne knjige. Neki duhovnik pravi: — De Lamartine dela reklamo zase. — Lamartine odvrne: — Gospod abbe, nikar ne pozabite, da pusti celo Bog zase zvoniti.

Eksplozije v premogovnikih.

Z ozirom na nedavne pogoste nezgode v premogovnikih, je H. Foster Bain, ravnatelj federalnega rudniškega urada (U. S. Bureau of Mines) spisal članek, iz katerega posnemamo:

Ni še minulo tri mesece, kar se je po petmesečni stavki začelo zopet izkopavati premog, pa smo imeli v tem času že šest eksplozij v bituminoznih premogovnikih; 185 mož je pri tem poginilo in čez 150 jih je bilo poškodovanih. Število in silovitost teh eksplozij naraščа in minuli mesec je bil najhujši izmed vseh. Premogarska industrija ni trpela že mnogo let takih velikih nezgod.

Zakaj so se pripetile te eksplozije? Ali so bile čisto slučaje ali pa take, ki so se, dale preprečiti? Ali bo še takih eksplozij? Taka so vprašanja, ki se stavijo na rudniški urad. Preiskave, ki se sedaj vršijo, bodo dognale vzrok eksplozij, ali preiskave same ne bodo dale nikakega zagotovila, da se take nezgode ne ponovijo več. Treba pred vsem izučiti se iz nesreče in obračati vsako mogočo pažnjo na preprečitev enakih nezgod.

V očigled velikemu povpraševanju po premogu tekom zimske dobe in nedostatku reservnih zalog premoga, skrčenih tekom minule stavke, so se upravitelji premogovnikov seveda prizadevali, da se izkopa čim več premoga. Večje aktivnost v vsaki industriji pa naravno poveča nevarnost nezgod. Po zimi je risk v premogarski industriji vedno večji, in to je brzkone tudi vplivalo. Dolga stavka ima za posledico neko zmanjšanje morale v premogarski industriji, kar se pojavlja v smeri manjše pažnje. Drugi činitelj je sprememba premogovniškega osobja po stavki in premaknenje premogarjev v naselbine, kjer niso še vešči nevarnostim, in marsikje primanjkuje discipline, ki je bistveno potrebna za uspešen boj proti nezgodam.

V očigled vsem tem činiteljem, ki povečujejo risk, je nujna dolžnost vsakega operatorja in vsakega premogarja, da osredotočijo svojo pažnjo na preprečitev nezgod. Ako se to ne zgodi, bomo imeli še več takih nezgod in še več ljudskih žrtev.

Znižanje morale na strani posameznih premogarjev se daje sklepati iz dejstva, da se opaža presenetljivo povečanje nezgod, povzročenih vsled vdrtja stropa ali usutja premoga na premogarjevo lice. Preprečitev takih nezgod je skodaj popolnoma v rokah posameznega delavca. V slučaju eksplozije pa je odgovornost splošna, začenši od posameznika, katerega dejanje ali nehanje je neposreden vzrok nezgode, pa gor do lastnika, ki dovoljuje, da se razvijejo take razmere v premogovniku, katere omogočajo, da se lokalna eksplozija raztegne v splošno eksplozijo po vsem premogovniku. Poedini delavec utegne vneti plin, ako kadi ali odpre varnostno svetilko, ali pa utegne povzročiti eksplozijo potom nevarne razstrelbe; da se pa take lokalne eksplozije raznesejo po vsem premogovniku in uničijo tako mnoga življenja, je vedno pripisati prisotnosti ogleňega prahu (coal dust). Preiskave pa, ki jih je Bureau of Mines vodil čez deset let so brezdvomno dokazale, da je mogoče preprečiti razširjenje eksplozije vsled oglenega prahu. Odgovornost za to je popolnoma na strani premogovniške uprave.

Dasi se je že preko sto let razpravljalo o mogočnosti, da utegnejo velike eksplozije nastati vsled oglenega prahu, vendar za časa, ko je Bureau of Mines začel svoje znanstvene preiskave, je le malo ljudi v premogovniški obrti, zlasti v Ameriki, verjelo, da ogleni prah more eksplodirati. Mislilo se je, da je ogljikovodik (firedamp) oziroma da so drugi neznani plini odgovorni za eksplozijo v bituminoznih premogovnikih.

Kakor so premogovniki naraščali v številu, obsegu in globočini, tako so eksplozije postajale čim dalje pogostejše. Končno se je leta 1906 pripetila ogromna nesreča v premogovniku pri Courrières na Francoskem, kjer je 1100 ljudi poginilo; naslednje leto pa smo imeli v Ameriki eksplozijo v Monongah, West Virginija, kjer je 351 ljudi poginilo, i v Darr, Pennsylvania, ki je ubila 239 ljudi. Te dve nezgodi sta povzročili, da je kongres odredil preiskavo o vzrokih eksplozij v premogovnikih. Pokojni Dr. Joseph A. Holmes, ki je bil prvi ravnatelj federalnega rudniškega urada, je vodil to preiskavo. V svrho eksperimentov je rudniška oblast najela premogovniško zemljišče in tu začela kopati jamo; ta vladni eksperimentalni premogovnik se nahaja pri Bruceton, Penna., in je že 11 let v obratu. Umetno povzročene eksplozije in drugi eksperimenti so tu dokazali neoporečno, da je ogleni prah sam na sebi močno razstrelivo in da je v njem najti razlog, zakaj se začetna eksplozija razprostre po vsem premogovniku.

Ob enem se je začelo proučavati, kako naj se prepreči razprostiranje manjše začetne eksplozije. Našla sta se dva uspešna načina. Prvi način obstoja v tem, da se prah dodobra zmoči, tako da ne ostane nikakega suhega prahu v premogovniku in prah postane blato. S tem je odstranjena nevarnost, da bi se ogleni prah zavalil v zrak vsled kakega pretresa. Ravno ti viseči oblaki oglenega prahu tvorijo nevarnost, kajti dovoljujejo, da plamen skoči od praška do praška, kar — ako se bliskoma vrši — postane razsežna eksplozija. Druga metoda obstoja v tem, da se ogleni prah oškropi z kamenim ali apnenim prahom ali drugim nevnetljivim prahom, tako da eksplozija ne more preskočiti od praška do praška, tudi če razstrelba ali trčenje vozov toliko raztrese zrak, da se privzdigne oblak prahu.

Obe metodi sta uspešni. Zmočenje prahu ima le to težkočo, da ga je treba ponavljati vsak dan in to prav do dobra, ako naj bo uspešno. Druga največja premogovniška eksplozija v tej deželi je sledila, ko se je čez dva dni opustilo zmočiti. Druga metoda je po zakonu predpisana na Angleškem, kjer imajo nevaren prah. Ker se kameni prah ne shlapi, ni treba poškropiti z njim ogleni prah tako pogostoma kot z vodo.

Mnogo stvari bi se lahko storilo, da se zmanjša količina oglenega prahu, ali nemogoče je preprečiti njegovo ustvarjenje v bituminoznih premogovnikih. Že mala količina prahu pa zadostuje da se eksplozija razneše.

Umestno je tudi opozarjati premogarje in upravitelje na posebne nevarnosti zimske sezone. Poleti je zrak v premogovnikih poln vlage in ogleni prah postane vlažen ali moker, ali z bolj mrzlim in suhim zrakom v jeseni in zimi vlaga hitro izhlapi. Ako je prah tako suh, zadostuje, da se na kakem koncu vname malo plina (fire-damp) da se podkop razstreli ali da se kje zaiskri v električnem kablu, pa se ogleni prah vname in se eksplozija razprostre po vsem premogovniku, dokler je kaj prahu. Pred valom eksplozije nastane silen zračni val, ki privzdiguje ogleni prah in s tem preskrbuje snov za razmah eksplozije. Po eksploziji pa nastanejo ogljikokisikovi plini, takozvani zaduhla sapa (after-damp); ti plini so strupeni in zadušljivi in ubijajo tudi tam, kamor plamen in sila eksplozije ni prodrla.

Do sedanjih velikih nezgod je stalno pojemanje eksplozij napravljalo vtis, da nevarnost iz tega vira je že minila. Od leta 1901 do 1910 je bilo 106 večjih eksplozij (pri katerih je vsaj petero ljudi poginilo) in 3296 ljudi je bilo pri tem ubitih. Po preiskavah o eksplozijah s strani rudniškega urada, ki so začele leta 1911, je število eksplozij stalno pojemalo. V desetletju 1911—1920 je bilo le 75 takih večjih eksplozij in 2057 smrti, dasi se je število premogarjev in produkcija premoga med tem skoraj podvojila. Zlasti ugodno je bilo pojemanje nezgod v zadnjih štirih letih. To kaže, da tev.

so sedanje velike nesreče posledica pomanjkanja pažnje.

Neko gotovo število nezgod radi nevarnosti premogarske obrti je vedno pričakovati, kakor na pr. vsled usutja stropa; sedanje visoko število teh nezgod pa je izven vsakega razmerja. Kar se pa tiče velikih eksplozij, one ne spadajo med normalne nezgode te obrti. Eksplozije se morejo in morajo preprečiti. Z ozirom na dandanašnje znanje ni prav nikakega razloga, zakaj bi se lokalne eksplozije morale razširiti po vsej jami. Treba da premogarji in operatorji, kakor tudi uradni nadzorniki takoj in energično postanejo kos tej situaciji, drugače bomo imeli še več nezgod in več žr-

Političen klovn.

Leta 1916. je umrl najpopularnejši Rus, po vsem svetu znani klovn Durov. Bil je iz ugledne rodovine, mati mu je bila ona zna na jahalka Durova, ki je sledila Napoleonovi armadi pri umikanju iz Rusije in se proslavila z največjimi junaštvi. Nemirna materina kri je delovala v sinu. Namenjen je bil za vojaški stan, prišel je v vojaško šolo v Petrograd in je bil sprejet med carjeve paže. A šola mu ni ugajala, trinajst let star je ušel in se pridružil potujočemu cirkusu. Zlasti se je odlikoval po bistrem opazovaju živali, ukrotil je tudi ajbolj divje. To mu pa ni zadostovalo; pečal se je tudi s politiko in pod krinko klovna povedal marsikaj, česar bi nihče drugi ne smel. Potoval je po celi Evropi in Ameriki in povsod nastopal kot nekak srednjeveški dvorni norec. Najbolje se je pa počutil doma na Ruskem; pravil je v areni take stvari, da bi bili vsakega drugega takoj zaprli.

Neko čje imel veliko predstavo v Petrogradu. Pri predstavi je bil tudi general Gresser, policijski načelnik petrograjski, strah prebivalstva. Durov pripelje dva velikanska prešiča v cirkus, skoro enako velika, in vpraša po nemško: — Kateri od obeh je večji? — Odgovoril mu je hrupen smeh in mnogo pisanih pogledov na generala.

Tudi nekega drugega generala je imel na piki, policijskega načelnika v Odesi. Pisal se je Zeleni (Zeljoni); hudo je gledal na to, da ga je vsakdo prav ponižno pozdravil. Beseda zeleni ima seveda tudi pomen nedozorelosti. Zeleni se sprehaja po mestnem parku in pride do klopi, kjer prav po domače sedi Durov. Ta generala seveda popolnoma ignorira, kaj šele, da bi vstal; samo malo smehlja se. General se zadere: — Ali ne boste vstali? — Kdo pa ste, ker se tako derete, ljubi moj? — Ali me ne poznate? Jaz sem Zeleni. — Malomarno pravi Durov: — Tako, tako, kadar boste enkrat 'Dozoreli', bom vstal pred vami, prej pa ne.

Za časa ministra Višnjegradskega je rubelj prav hudo padel, skoro nobene vrednosti ni imel. Durov pripelje izborno dresiraneg aprešiča v cirkus, posiplje po tleh več bankovcev raznih držav, tudi več rubljev, ter ukaže prešiču, naj mu jih znosi skupaj. Vse je žival pobrala z rilcem, ognila se je le rubljev; zacvilila je, kada je šla mimo njih, kakor bi bilo nemogoče, pobrati jih. Tedaj stopi Durov pred občinstvo, se prikloni in reče: — Kako naj pa tudi taka majhna živalca dvigne rubelj, če ga še Višnjegradski ne more.

Durov je imel avtografski album s podpisi skoro vseh znamenitejših ruskih pisateljev in umetnikov. Gorki n. pr. je napisal: — Dobro seme sejete, ker bičate slabosti z zasmehom. Dal Bog, da doživite sadove svojega delovaja!

Lessing

je šel z znanci na izprehod. Prišli so mimo vislic, kjer je viselo truplo zločinca. — Napravite hitro kak verz na grob ubogega grešnika, — prosi eden iz družbe. Lessing pravi: — Nič lažjega. — Tukaj počiva, če veter ne piha.

Rojaki v Minnesoti, podpirajte ta podjetja.

Vesel Božič in srečno Novo leto odjemalcem
SLOVENSKA TRGOVINA Z ČEVLJI
Egidy Resman
Eveleth, Minn.

Vesel Božič in srečno Novo leto vsem odjemalcem
— WORK PEOPLE'S — CO-OPERATIVE STORE
Gilbert, Minn.

Vesel Božič in srečno Novo leto želimo vsem odjemalcem
Anton J. Lopp Co.
VSAKOVRSTNE GROCERIJE - MESO
Gilbert, Minn.

Vesel Božič in srečno Novo leto!
T. Rubenstein & Sons.
ZALOGA OBLEK
Gilbert, Minn.

Vesel Božič in srečno Novo leto vam želi rojak—
JOSEPH CHIMZAR
PRODAJALEC ZLATNINE VSEH VRST. — POPRAVLJAM URE.
Gilbert, Minn.

Vesel Božič in srečno Novo leto vsem Slovencem.
H. FROJOLA

Vesel Božič in srečno Novo leto vsem odjemalcem.
Schustersich in Kebe
GROCERIJE in MESO
Gilbert, Minn.

Vesel Božič in srečno Novo leto želim jaz z najboljšo garažo na Range.
Pat Murphy
Gilbert, Minn.

Vsem našim odjemalcem želimo vesel Božič in srečno Novo leto.
MORRIS BRIGHT
PERILO, ČEVLJI, POTREBŠČINE ZA MOŠKE.
BOLJŠE BLAGO ZA MANJ DENARJA
Gilbert, Minn.

Veseli Božič in srečno Novo leto
General Insurance Agency
F. J. INDIHAR, upravitelj
Gilbert, Minn.

Vsem našim odjemalcem želimo srečen Božič in srečno Novo leto.
CITY BAKERY
Gilbert, Minn.

Vsem našim odjemalcem želimo vesele božične praznike in srečno Novo leto.
Barrett Drug Co.
Gilbert, Minn.
V ZALOGI IMAMO SLOVENSKE REKORDE ZA VAŠ FONOGRAF.

Vesel Božič in srečno Novo leto.
GOLDEN RULE STORE
ZALOGA OBLEK.
Gilbert, Minn.

Vesele božične praznike in srečno Novo leto vam želi
LOUIS VESEL, zastopnik "G.N."

Dopisi in naznanila.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

predsednik Karol Kral, tajnik Frank Trepal, blagajnik Frank Tekave. Odbor želi vsem članom JSKJ vesele božične praznike in srečno novo leto.

Z bratskim pozdravom vdani
Frank Trepal, tajnik.

Lorain, Ohio.

Na seji dne 17. decembra je bilo sklenjeno, da priredi društvo sv. Alojzija št. 6 JSKJ v Lorainu veselico v soboto 14. aprila 1923. Prosi se člane in članice, da ne pozabijo omenjenega dne, ker ravno je še daleč. Pripravite se že sedaj nanj, saj bo fletno in veselo takrat, ko bo vse v cvetju in novem spomladnem življenju. Pomnite tudi, da kdor ne mara veselja in družbe ter se raje doma kisa ali se ne more udeležiti veselice iz posebnega vzroka, plača en dolar v društveno blagajno.

Da bo udeležba bolj številna, se vabi nove člane, da pristopijo pred omenjenim dnem k društvu. Radi tega je društvo sklenilo, da je prosta pristopnina za tri mesece za vse kandidate odraslega in mladinskega oddelka, in sicer mesece januar, februar in marec.

Društvo založi za člane samo za en mesec z asesmentom. Ako drugi mesec ne poravna ali se ne zglasi pri uradu, se ga suspendira. S tem ne škodi drugim, temveč sam sebi.

Ker se bliža obstoj društva svojemu 25. letu dne 18. septembra prihodnjega leta 1923., ga hočemo obhajati z veselico. Člani in članice, veselite se prihodnjega leta že sedaj; saj se bo samo plesalo!

Naj ne pozabim še imenovati uradnike, izvoljene za lete 1923.: Predsednik Louis Balant; podpredsednik John Primožič; tajnik John Kumse; zapisnikar Math. Ostanek; I. blagajnik Andy Klinar; II. blagajnik John Omahen; nadzorniki: J. Svet, J. Kotnik in Fr. Derjava; zastavenoša A. Škrabo; vratar Fr. Jančar; zastopnik Nar. Doma Al. Balant.

Če bo katerega kaj čevelj žulil radi kake potrebe pri društvu, naj se spomni gori omenjenih mož ter se nanje obrne, ki vam bodo dali pojasnila.

Da ne bomo imeli skomin samo za prihodnje leto, vas spomnim na prvo in najbližajšo zabavo, katero priredi direktorij S. N. Doma dne 26. decembra zvečer v Virantovi dvorani. Ker se praznuje omenjeni dan sv. Štefan, naj se vsi Štefani in Štefke brez izjeme pokažejo, da bomo videli, koliko jih je med nami. A ne samo oni, tudi vsi drugi Slovenci in Hrvatje iz naselbine so vljudno vabljeni na omenjeni večer, da se skupno zavrtimo, v bratski slogi veselimo, si dobro želimo ter se poslovimo do svidenja prihodnjič.

Vesele božične praznike želim vsem

John Kumse, tajnik.

Chicago, Ill.

Tem potom naznanim članstvu društva Zvon št. 70 JSKJ., oziroma tistim, kateri niso bili na zadnji redni seji, da so bili izvoljeni v društveni odbor za leto 1923. sledeči: predsednik Andro Spolar, 1902 S. Racine Ave.; podpredsednik Charly Kapelj; tajnik in organizator John Jurečič, 2226 Blue Island Ave.; blagajnik John Volkar, 2110 W. 21. Place; zapisnikar John Gottlich; nadzorniki: Andro Potočnik, Anton Zidarič in Leo Vesel; reditelj John Kovach. Društveni zdravnik je dr. Chas Neuman.

Seje se vrše ponavadi kakor sedaj vsako tretje nedelje v mesecu v navadnih prostorih South Lincoln St. in 22. Place.

S sobratskim pozdravom
John Jurečič, tajnik.

Denver, Colo.

Iz urada društva sv. Jožefa št. 21 JSKJ. se naznanja članom in članicam, da je društvo izvolilo nove uradnike za leto 1923. Odborniki so sledeči: Predsednik John Kučer; podpredsednik Jos. Jartz; tajnik John Schutte, 4751 Baldwin Ct.; zapisnikar Stephen Mansar; blagajnik Frank Škrabec, 4822 Washington St.; nadzorni odbor: predsednik Joe Erjave, Louis Andorčck in Joe Sadar; društveni zdravnik Conrad George Bracker, M. D., 4362 Josephine St.; društveni organizator John Schutte; maršal Frank Lausik; reditelj Math. Ambrozich; zastavonoše so sledeči: za društv. zastavo John Marolt; pomagača Edward Kastele in Michael Smole, za ameriško zastavo Joe Jelenich; vratar Frank Možina.

Društvo zboruje vsaki drugi pondeljek v mesecu na 4664 Washington St. v dvorani slovenskih društev.

Torej člani društva sv. Jožefa ste prošeni, da vse prispevke, tikajoče se društva, pošiljate na zgoraj omenjeni naslov. Prosim vse tiste člane, kateri so ne potnili listih, da pošljejo svoje mesečnino za 6 mesecev naprej, kot pravila zahtevajo. Obenem prosim vse člane in članice, da bi točno plačevali asesment in vse druge prispevke, tikajoče se društva. Le potem nam je mogoče napredovati.

Dragi mi člani in članice, lahko smo ponosni na člane našega društva, katero šteje danes 108 članov in 14 otrok. Dragi mi bratje četje, ako vas je še kaj, ki nimate otrok v našem društvu in JSKJ., ste prošeni, da mi to naznanite in jaz vas bom obiskal.

V prijetno dolžnost si štejem zahvaliti se vsem članom za naklonjenost in redno plačevanje asesmenta. Z veliko zadovoljnostjo lahko konstatiram, da je pri našem društvu in organizaciji vladala v tem letu najlepša sloga in red ter da smo kljub hudim časom tudi lepo napredovali. Kdor dobro pozna našo organizacije, jo čisla in agitira zanjo, kajti nobena druga slovenska organizacija nima tako nepristranskih načel kot ravno naša JSKJ.

V upanju, da smem pričakovati od vas, da boste agitirali med rojaki za pristop k našemu društvu sv. Jožefa štev. 21 JSKJ., ter da smem še v bodoče računati na vašo naklonjenost in delovanje za procvit našega društva in JSKJ., vas z vsem spoštovanjem najlepše pozdravljam.

Vaš vdani sobrat
John Schutte, tajnik.

†

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srcem naznanjam znancem in prijateljem, da mi je dne 27. novembra v Gospodu zaspal moj ljubi soprog

JAKOB MATITIČ.

Bil je bolan le par tednov za mrtvoudom. Star je bil 49 let, rodom iz Laz pri Planini na Notranjskem. Bil je član društva sv. Srca Jezusa JSKJ., katero mu je poklonilo na njegov sveži grob lep venec in se je vdeležilo njegovega pogreba v polnem številu, za kar se društvenim sobratom iz srca zahvalim. Nadalje se še zahvaljujem vsem sledečim, ki so pokojnika obiskali v bolezni in mi prišli v tolažbo ob njegovi smrti, in sicer: Johnu Matitiču in njegovi družini s prijateljem Jakobom Kalmalnarjem iz Aurora, Minn., Mrs. Labernikovi družini in družinam Slogarjevim. Istotako prisrčna zahvala vsem drugim prijateljem, ki so me obiskali ob času smrti mojega nepozabnega soproga.

Ely, Minn., 16. dec. 1922.
Johana Matitič, vdova.

Vojni dnevnik.

Fran Milčinski.

Nič ne pomaga: vojna je. In ni drugače: človek jo čuti, iz občutkov se mu rode misli, iz misli dejanja, pa gre in sede in piše dnevnik. In ga piše sebi v tolažbo, domovini v slavo, vesoljstvu v korist. In je pisanje voj. dnevnikov sploh jako kulturno početje.

Ugoden slučaj, ki mu bodi na tem mestu izrečena iskrena zahvala, mi je zanesel v roke kos dnevnika, ki je jako zanimiv. Zanimiv, že sam ob sebi je zanimiv tem bolj, ker je dnevnik mlade dame.

Mlade dame ne poznam, pri moji vesti in veri, da ne! Zato bodi sleherni sum pristranosti in osebnih nagibov odločno zavrnjen, ako poudarjam, da je njen vojni dnevnik zanimiv. Ampak je res zanimiv.

Nezanimiv v tem smislu, da bi bil razburljiv. Razburljivosti mu ne bi tel v hvalo. Razburljivo čtivo sploh odklanjam, kajti mi škoduje in mi je prepovedano; po razburljivem čtivu mi stopa vročina v noge in mi krati spanje. Ali zanimiv je zato, ker obsega jako usodepolne dni naše domače zgodovine in nam razodeva boli in skrbi nežnega srca izza one dobe. Takorekoč kakor uš na dlani leži pred tabo nežno srce mlade dame; gledaš ga, kako se širi in krči, kako se zvija in brca, in izkušaš razumeti njegove utripe. Jako zanimivo.

Baš ta zanimivost pa daje javnosti pravico, a podpisancu dolžnost, da dnevnik objavi.

Evo ga!

* * *

Pondeljek, 24. julija 1916. — Papa siten kakor muha o Božiču. Mamo boli glava po slabih sanjah — o mački z medaljo in v rdečih copatah na zeleni solati. Bila sem pri zobozdravniku, ampak je asistent fin gospod, ljubezniv in olikan. Srečala sem Vlada, jutri mu poteče dopust. Jako milo me je gledal in sem imela novo bolgarsko bluzo na sebi za petinpetdeset kron.

Torek. Mama bolna, papa siten kakor stenica. Nesla sem glavo k frizerju, da jo je opral in očesal, vsi pravijo, da se mi rokoko - frizura strahovito podaja, — Potem k fotografu. Ampak je jako fin gospod, ljubezniv in olikan. Niko se je dve uri izprehajal pod oknom in rožljal s sabljo, sem mu trikrat prijazno pokimala. Prejela z velikim veseljem tri vojnopoštne karte. Mama nič ne ve.

Popoldne se je poslavljal Vlado. Bila sem prav mična, menila sva se zelo prijazno, posebno jaz, tako da sva se parkrat jako sladko poljubila posebno pri vežnih durih, da sem bila otiščana in vsa višnjeva in črna nad komolcem in je bil nekoliko zaljubljen vame v reformni obleki s pasom. Poklonila sem mu prstan. Grozno žalostna! Zvečer v kino.

Sreda. Čevljarja priganjala, hodim že po nogavicah. Kupila deset škatljic kreme po posebni protekciji, drugače je ne dobiš, strahovita je vojna. Pred pošto sta me jako spoštljivo pozdravila dva poročnika, eden je rekel: — Servus, Mici! — Ampak sem zelo dostojanstveno odzdravila v etaminasti obleki in sem sploh bila videti jako blagorodna.

Niko je zopet rožljal pod oknom. Pokimala sem mu, pa mi je žal, čakal je na Marinko z drugega nadstropja. Ampak Marinka je kmet. V parku sem našla štiriperesno deteljico.

Mama v skrbeh za cikorijo, petrolej in papana. Papa nasajen, kakor bi sršene valil. Sploh papa. . . Mar moreve midve za to, da gre mesec h koncu? V kavarno. Na zdar!

Četrtek. Papa je izgubil uro; Bog ve, kje jo je zasejal. Bila je zlata. Sploh papa. . .

Prejela sem roza pisemce, fino parfumirano, jako olikano in brez podpisa, naj pridem jutri popoldne na Grad. Ampak Niko in Marinka se vodita pod pazduho, nesramnost! Od Vlada še nič pisma, skrbi me, kaj bo. Zvečer v kino.

Petek. Sanjalo se mi je o zrelih češpljah na drevesu, da sem jih trgala. To gotovo pomeni slabo. Ali pa meni dobro.

Popoldne na Grad. Ampak jako in kavalir in olikan. Govoril je strahovito izobraženo, grozno, z veleelegantno kravato. Poljubil me je na desno uho. Ampak mu nisem dovolila. Ker me niti ni vprašal. — O, kako ste beli, — je rekel, — in gladki kakor baržun in rejeni kakor polh, kako vas spoštujem, milostna gospodična! — Potem se je poslovil jako hvaležen. Na zdar! Jaz nisem dosti govorila, ker sem bila nahodna in nisem imela robca s sabo.

Neki ljudje so res srečni na svetu, jaz sem se bridko jokala, ker me papa zvečer ni pustil v kino, in sem šla kar v posteljo in sem pila čaj, ničesar drugega nisem zaužila niti opoldne ne zaradi razburljenja in ker mi ne diši koštrun v omaki. O, kako sem nesrečna, pozabila sem vprašati svojeg afinega lepega kavalirja, kako se piše.

Ampak na Gradu so nove klopi.

Sobota. Danes me je na videz bolel vrat, pa se nisem papanu nič smilila. Mama me je žalostno pogledovala, prosila sem jo odpuščanja in čokolade.

Od Vlada slednjič dospelo pismo z velikim veseljem. Prebirala sem ga in pritiskala na ustni, kajti me je bil za slovo res izborno poljubil, strahovito. Mama nič ne ve. Piše za tobak.

Nedelja. Dopoldne sem se udeležila daritve svete maše, okusno oblečena, bela obleka se mi je izborno podajala, da je več oseb reklo, kakor da sem stara petnajst let, in mi je bilo jako žal, da me ni videl Vlado in Niko ali moj kavalir z Grada, ker sem bila res izredno mična. Bila sem prav od srca pobožna z belimi rokavicami na rokah in z molitvenikom, v drugi klopi pred mano je sedela Marinka s čaplo na klobuku, glavo dam, če je čaplja pristna. Ampak Niko je še ni poročil, nič se ne ve.

Popoldne mi je bilo nebo naklonjeno in sem srečala svojega fin. kavalirja z Grada. Bilo mu je zelo všeč in se mi je predstavil, Dušan je bolj fino ime kakor Niko, Niko sploh nima mature, in me je poln občudovanja spremil do vežnih vrat. V svoji beli obleki sem bila strahovito dražestna, res grozno. Za durmi me je poljubil precej zaljubljeno na lice, ampak so ga bolele ustnice. Vojna je. Rekel je, da od cigaret. Nisem se dosti menila za poljub, ker nisem bila razpoložena, kajti se je vrh stopnic oglašala Marinka, ta koza! — Zbogom, lahko noč, — je rekel, — lepa hvala! — in da gre v kavarno, jutri pa v fronto, za dom med bojni grom. Bila sem jako žalostna. Nazdar, moj fini, lepi kavalir! Zvečer v kino.

Pondeljek, 31. julija 1916. — Danes je pondeljek, ne vem kaj bi pisala.

Torek, 1. avgusta, 1916. Papa je uro zopet našel. Sploh papa. . . h koncu meseca vsakokrat izgubi uro.

Čevljar je zahteval za popravilo dvajset kron, nesramnost! Povedala sem, da je račun previsok, pete pa prenizke! Bilo ga je strahovito sram, grozno, in je rekel, če mi ni prav, naj pa drugam nosim svoje cipele. Kupila sem osem kaset finega angleškega papirja, več ga niso imeli, nesramnost! Vojna je.

Od Puf-Rudija sem sprejela izredno prijazno razglednico. V ljubezni se ga spominjala, pa tudi v Vlada sem bila jako zaljubljena, ker me je za slovo res prav hvalevredno poljubil, skoraj odločno.

Popoldne smo zleteli proti Savi v jako fini družbi. Papa ga je imel. Gospod poročnik mi je stiskal roko, tudi gospod nadporočnik se je s čevljem strahovito zanimal zame, grozno, še gospod major se je razvijal jako prijazno. Zabavali smo se res fino, jaz v mični pralni obleki, ki se mi zelo podaja, in smo pili vino, tudi smo jedli klobaso strahovito poceni, grozno, da sem bila rdeča kakor vrtnica, vsi so me hvalili. Ampak mama je rekvirirala po hišah.

Sreda. Bila pri fotografu. Ampak je jako fin in olikan gospod in sploh jako. Domov grede sem srečala dimnikarja, dimnikar pomenja nesrečo, takoj sem pljunila za njim.

Papa je donesel novico, da nas poseti Niko. Hitela sem s frizuro. Ampak ga še ni bilo.

Popoldne ob štirih sem srečna prejela od svojega ljubega Vlada polna radosti prisrčno pismo z neštetimi poljubi in bi rad cigaret.

Zvečer se mi je pridružil gospod major in me je vljudno spremljal. Govoril je jako fino in olikano. Zaljubljeno me je gledal in me prisrčno vprašal, kaj mislim zastran vojne. Ampak je moledoval za poljub. Ker mu ga nisem dovolila, se je uprl in šel v kavarno, nesramnost! Dala pa sem ga poklicati iz kavarne, da sem se poslovila. Čemu živi človek, čemu? Po večerji v kino.

Četrtek. Mama imela strahovite sanje. Ampak se jih ne more več spomniti. Silno jo skrbi in mene tudi. Šla sem k zobozdravniku. Ampak je asistent jako fin in olikan gospod.

Berta mi je čestitala, kako sem videti sveža in mladostna. Ampak sem ji posodila pet kron. — Povedala je, da se Niko ženi pri Marinki. Bila sem strahovito žalostna, grozno, in nisem šla h kosilu, preveč sem bila potrta, jedli so koštruna v omaki.

Zvečer me je zopet spremljal gospod major. Bil je jako vljuden, oproščal se je zaradi včerajšnje predrznosti, pri hišnih vratih me je poljubil na usta in se je menil z mano prav prijateljski poln sočutja, da so me kar zalile solze, ko sem se spomnila Nika in Marinke. Ločil se je s težkim srcem in mi dal škatljo finih bon bonov, čokoladnih z likerjem notri. Kino.

Petek. Frizerju nesla glavo. Opoldne nenadoma prišel poset, kdo? — gospod Niko. Bila sem zelo vzradoščena, da sem po tolikem času zopet deležna sreče, dihati v njegovi bližini. Imela sem sivo domačo obleko z belimi čipkami in kimona predpasnik in sva se najprej pričkala. Rekla sem, da že ve ampak. On se je opravičeval, da mi je že štirikrat poslal prisrčne pozdrave po papanu. Papa jih seveda ni sporočil; sploh papa!. . . Vprašal me je spoštljivo po občutkih in mi je večkrat poln miline pogledal v temne oči. Ko je šla mama iz sobe, je zelo ginljivo govoril o najini pretekli ljubezni, da sem se kar razjokala. On, pa je solznih oči me pritisnil na svoje moške prsi in me je dvakrat poljubil, jaz pa njega dvakrat, da sva zelo zadovoljna. Mama mu je postregla s kavnim likerjem, strahovito mu je ugajal, grozno, in prosil za recept. Rekel je, da še ni vseh dni konec. O, da bi bilo res!

Imela sem jako nemirno spanje. Sanjalo se mi je o Niku, pa tudi o Vladu. Potila sem se.

Sobota. Puf-Rudiju sem poslala svojo fotografijo. Pisal mi je in me strahovito prosil zanjo, grozno. In za cigarete. Mama nič ne ve.

Slabe sem volje. Šla sem na pokopališče, pa nisem nikogar srečala, nesramnost! Mrtvi so srečni!!! - - - !

Popoldne na izprehodu koga sem naletela? Svojega finega kavalirja Dušana. Še ni odšel v fronto za dom med bojni grom, pravi, da gre jutri. Bila sem baje jako dražestna, bela in rdeča. — Poljubil pa me ni dobro. Ampak se mu je preveč mudilo. Rekel je, da ga kličejo nujna opravila, nazdar! O svet, kako si pust, v žalobi mi tone duša. Zvečer v kino.

Nedelja. Bila sem v cerkvi in sem vroče molila. Imela sem novi slamnik s svilo garniran in z vsem. Pravzaprav ni nov, lanski je panama, toda je preobličen in se lehko reče, da je nov. Splošno in vsi se čudijo, kako se mi podaja. Ljubi Bog v svetih nebesih na kolenih te prosim, nikar me ne prezri in pozabi! Svetega Antona sem se spomnila z desetico.

Pred cerkvijo je stal Dušan. — Ampak še ni šel na fronto za dom med bojni grom. Pravi, da gre jutri in se mu je zelo mudilo, nazdar! Berta je naju jako gledala.

Popoldne smo izleteli proti Savi. Papa ga je imel. O svet, kako si goljufiv, v pisanem cvetju se skriva gad! O, kako je resničen ta rek! Ali sem ga kje brala, ali sem si ga sama izmislila? Ampak mama je kupila pet jajec. Vlado je nekoč rekel, da sem včasih ženijalna in da se mi dobro podaja. Zvečer v gino.

Pondeljek, 7. avgusta 1916. — Nesrečen dan! Boli me nos, na koncu nosu se zbira rdeča pika, nesramnost! Sanjalo se mi je, da sta mi izpadla dva zoba. Ampak sanj nisem povedala mami, preveč bi jo skrbelo.

Pisala sem kar v sobi, tudi ob kosilu, jedli so koštruna v omaki, ampak sem bila jako žalostna da sem točila v sreu bridke solze tudi popoldne in sem poslala Ano na skrivaj po safalade za eno krono., — ti moj ljubi Bog v svetih nebesih, kako malo je je bilo, pozna se vojna! Včasi se je prijahal vsak hip kateri nastavljat pod okno, zdaj ni nikogar več in sem videti zelo otožna, če se pogledam v ogledalo, zlasti s črno pentljo v laseh. Pred desetimi leti je bilo drugače. Čas leti z orjaškimi koraki. Ampak nos me skrbi resnično.

Nič pošte, nič vesti.

Popoldne me je prišla obiskat Berta in sva govorili vsakdanje reči o Gorici in vojni, jaz sem žalostno poslušala, tako sem bila pobita in mi je bilo hudo pri srcu, da sem šla z vzdihi v posteljo in sem takoj zaspala. V kino nisem šla zaradi nosa.

Torek. Danes je torek.

Sreda. Danes je sreda, ampak zame ni nič veselja pod milim Bogom. Pika na nosu rase večja in me skeli, da se pero upira papirju, in sem jokala vroče solze, gledala se v zrcalo in posrebala dve skodelici čokolade.

Papa se muza mojemu nosu, me žali v dno duše, ne maram ga več videti. H kosilu sem vendar šla, jedli smo prekajeno meso z zeljem in sem bila v svojem srcu zelo žalostna.

Prišla je Berta, strahovito sem se ji smilila, grozno, zaradi nosu. Ampak je potrebovala še pet kron. Povedala je, da pozna Dušana, da je oženjen. Jaz sem bila paf in sem rekla, da že vem, da je oženjen.

Zunaj pod oknom rožlja Niko in se vljudno klanja, jaz pa sedim tu notri s svojim nosom. — Ljubi moj Bog v svetih nebesih usmili se me, odpusti mi, če sem te žalila danes, ko sem poljubljala pisma od Vlada, ampak od Puf-Rudija tudi.

Četrtek. Puf-Rudi ujet!

Moja fotografija prišla nazaj!

Cigarete pa ne!

Nesramnost!

Žalostna sem na smrt. Iz pike na nosu se mi napravlja mozol. Papa je hinavec, vem, da se mu zdi dobro, čeprav skriva. Sploh papa. . . Gonil me je iz postelje, in sem bila zvečer tako huda, jako in zelo, da sem bila še drugo jutro.

Petek. Vlado padel pri Gorici! Nesramnost! Papa je prinesel novico. Mozol na nosu velik kakor leča; nebo, zakaj si me zapustilo! Bojim se, da shujšam!

Sobota. Niko se jutri poroči! Jaz pa že šest dni doma in ne morem niti v kavarno, niti v kino. O! — — —

* * *

Tu neha dnevnik, vojni dnevnik mlade dame.

Da, vojna, nakazana vojna, koliko rodiš gorja na svetu!

Kje se nahaja JAKOB RUPARČIČ? V Leškem potoku vas Retje št. 16 je dne 11. novembra t. l. umrl Janez Ruparčič (oče) podomače Cažetov. Njegova žena Helena prosi, da se sin Jakob, ki biva v Ameriki, oglasi nemudoma zaradi razdelitve ostale zapuščine pokojnika.

(21-22-12)

†

NAZNANILO.

Naznanjam vsem sorodnikom in znancem, da je umrla

HELENA UHERNIK

roj. Kolene v Zabrdju. Takaj zapušča žalujočega soproga, štiri nedorasle sinove ter dve sestri, eno poročeno Božič nekje v West Virginiji, drugo Josipino Bon v St. Marys, Pa. Pokojno Helene priporočam vsem v molitev. Tebi, nepozabljena sestrična, naj bo lahka ameriška zemlja!

Žalujoči ostali:
John Uhernik z otroci.
Tony Uhernik, njegov brat.
Josephine Bon, sestra.
Frances Paar, sestrična.
Vsi v St. Marys, Pa.
V starem kraju:
mater, ena sestra in en brat.
Frances Paar,
P. O. Box 4. St. Marys, Pa.

KAPITAN BLOOD

NJEGOVA ODISEJA.

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

78 (Nadaljevanje.)

Molče sta se izprehajala nekaj časa, nakar se je Arabella ustavila ter se obrnila proti njemu.

— Govorili ste o nekem sporočilu, gospod, — ga je opomnila ter s tem izdala nekaj svoje nestrpnosti.

On je pričel navijati kodre svoje lasulje, nekoliko v zadregi, kako naj se izrazi in kako naj prične.

— Želel je, — je rekel konečno, — naj vam sporočim poslanico, ki vam bo dokazala, da je ostalo v njem še vedno nekaj onega nesrečnega kavalirja za kar ... ste ga nekoč smatrala.

— To sedaj ni več potrebno, — je rekla ona zelo resno.

On jo je seveda povsem napačno razumel, kajti ničesar ni vedel o razsvetljenju, ki ga je bila deležna prejšni dan.

— Mislim ... ne, vem dobro, da mu delate krivico, — je rekel. Njene svetlo-rjave oči so ga neprestano motrile.

— Ko mi boste sporočili poslanico, bom lahko sodila.

Za njega je bila to skrajno mučna zadeva. Vsled tega ni neposredno odgovoril. Spoznal je, da ni zadostno razmišljal o besedah, katerih naj se posluži in zadeva je bila koncem konca skrajno delikatna ter zahtevala delikatno postopanje.

On se ni brigal toliko za to, da sporoči poslanico, temveč za to, da se je posluži kot sredstva, s pomočjo katerega je hotel sprožiti svojo lastno zadevo. Lord Julian, ki je dobro poznal ženske ter se znal kretati med njimi, je bil v zadregi pred to odkritosrčno in priprosto nečakinjo kolonijalnega plantažnika.

Molče sta odšla naprej in kot vsled skupnega dogovora proti sijajni soinčni luči, kjer je pergolo presekala steza, vodeča navzgor proti hiši. Lord je dolgo molčal, predno se je zopet oglasil.

— Ni lahko. Vrag naj me vzame, če je. Bil je človek, ki je zaslužil vse dobro. Med nami rečeno, mi sami smo mu pokvarili prilike, — vaš stric, ki ni mogel pozabiti svoje jeze; vi, ker ... ker ste mu rekla, da bo našel v kraljevi službi oproščenje za vse, kar je preteklo, a niste hotela pozneje priznati njemu, da je res oproščen. In to je bilo tudi, razven želje da vas reši, glavni povod, da je sprejel to službo.

Pokazala mu je hrbet, da bi ne videl njeenga obraza.

— Vem, vem sedaj, — je rekla nežno. Po kratkem odmoru pa je dostavila vprašanje: — In vi? Kakšno ulogo je igralo vaše lordstvo pri tem, da se obdolžujete z nami vred?

— Kakšna je bila moja uloga? — Zopet se je obotavljal, a nato planil brezobzirno sredi stvari kot ljudje, ki sklenejo izvršiti stvar, katere se boje. — Če sem ga razumel prav, če sem ga razumel prav, je bila moja uloga, čeprav popolnoma pasivna, kljub temu zelo uspešna. Prosim vas, zapomnite si, da vam sporočam le njegove lastne besede. Jaz ne rečem ničesar glede samega sebe. — Neobičajna nervoznost njegovega lordstva je neprestano naraščala. — Domneval je, — tako mi je povedal, — da je moja navzočnost tukaj prispevala k temu, da se ni mogel oprostiti v vaših očeh. Dokler pa bi ne bil oproščen na ta način, ne pomenja vse oproščenje zanj prav ničesar.

Ozrla se je vanj s polnim licem ter skrčila obrvi.

— Mislil je, da ste vi prispevali? — je ponovila. Jasno je bilo, da hoče pojasnila. Lotil se je težke naloge, da ji da to pojasnilo. Njegov pogled je bil nekoliko preplašen in lica so dobila živahnejšo barvo.

— Da in rekel mi je to z besedami, ki so mi razodele nekaj, česar si želim bolj kot katero drugo stvar, a si vendar ne drznem vrjeti vanjo, kajti sam Bog ve, da nisem tepec, Arabella ... Rekel je ... Najprvo pa vam hočem povedati, v kakšen položaj sem prišel. Šel sem na krov njegove ladje, da zahtevam takojšnjo predajo vašega strica, katerega je držal kot jetnika. On se mi je smejal v obraz. Polkovnik Bishop mora ostati talec za njegovo varnost. S tem, da sem se nepremišljeno podal na krov njegove ladje, sem mu nudil v svoji osebi nadaljnega talca, vsaj prav toliko dragocenega kot je bil polkovnik. Kljub temu pa me je prosil, naj odidem. Ne iz strahu pred posledicami, kajti on je vzvišen nad strah in tudi ne iz osebne naklonjenosti do mene, kajti rekel mi je v obraz, da me zaničuje. Iz ravno tega razloga pa je bil v skrbeh za mojo varnost.

— Jaz ne razumem tega, — je rekla Arabella, ko je prenehal. — Ali ni to protislovje samoposebi?

— Le navidez. Dejstvo, Arabella, je, da si ta nesrečni človek drzne — ljubiti vas.

Ko je čula te besede, je kriknila ter se prijela za prsi, kojih mir je bil tako nenadno moten. Na široko je odprla oči ter zrla na lorda.

— Presenetil sem vas, — je rekel slednji, — v skrbeh. — Bal sem se tega. Treba pa je bilo izgovoriti te besede, da boste lahko razumela.

— Nadaljujte, prosim, — je rekla.

— Dobro, torej. Videl je v meni človeka, ki mu je onemogočil pridobiti si vas, — tako je rekel. Raditega bi me mogel ubiti z največjo naslado. Ker pa bi moja smrt mogoče povzročila vam bolest, ker je vaša sreča stvar, katero si želi nad vsako drugo, se je odpovedal temu delu jamstva svoje varnosti, katerega mu je nudila moja oseba. Če bi se oviralo njegov odhod in če bi jaz izgubil svoje življenje pri tem, kar bi sledilo, potem je obstajal riziko ... da me boste mogoče vi objakovala. Tega rizika pa ni hotel prevzeti. Vi ga sicer smatrate tatom in piratom, — je rekel, — ter dostavil — ponavljam vem vedno njegove lastne besede, — da bo dostavil — ponavljam vam vedno njegove lastne besede, — da bo padla izbira, kot domneva on, name. Raditega me je prosil, naj zapustim njegovo ladjo ter me je poslal na breg.

Ona je zrla nanj z očmi, ki so bile zalite s solzami. Stopil je korak naprej proti njej ter iztegnil roko.

— Ali je imel prav, Arabella? Sreča mojega življenja je odvisna od vašega odgovora.

Ona pa je še naprej zrla molče nanj s svojimi solznimi očmi. Ničesar ni odgovorila in dokler ni storila tega, si on ni drznil iti naprej.

Dvom, mučen dvom, se je prikradel tedaj v njegovo srce. Ko je pričela konečno govoriti, je spoznal, kako resničen je bil inštinkt, iz katerega se je porodil ta dvom, kajti njene besede so mu razkrile dejstvo, da si je od vsega, kar ji je bil povedal, zapomnila ter sprejela v svoje srce le obnašanje Blooda z ozirom na njo samo.

(Dalje prihodnjič.)

Janezek.

Ruski spisal Anton Čehov.

Žukov Janezek, devetletni deček, ki so ga pred tremi meseci oddali učit čevljarju Aljahinu, na sveti večernik šel spat. Počakal je, da so šli gospodar in pomočniki k polnočnici, nato je pa vzel iz gospodarjeve omare črnilnico in peresnik z zarjavelim peresom, položil predse pomečkan list papirja in začel pisati. Predno je pa napisal prvo črko, se je še parkrat s strahom ozrl na vrata in okna, pogledal postrani na temno podobo, ki je visela med policami s kopiti, in globoko vzdihnil. Papir je ležal na klopi, on pa je klečal pred klopjo.

"Mili dedek Konstantin Makarič! — je pisal. — Pišem ti pismo. Voščim vam vesele božične praznike in ti želim vsega od Gospoda Boga. Nimam ne očeta, ne mamice, samo ti si mi ostal."

Janezek se je ozrl na temno okno, v katerem je migljal odsev njegove svečke, in jasno si je predstavil svojega deda Konstantina Makariča, ki služi za nočnega čuvaja pri Živorovski gospodi. To je majhen, sušljat, nenavadno živ in uren starček, star okoli petinšestdeset let, z večno smehljajočim se obrazom in pijanimi očmi. Podnevi spi v delavski kuhinji, ali pa nagaja kuharicam, ponoči pa hodi zavit v širok kožuh okrog poslopja in toče s svojim klepetcem. Za njim stopata s povešeno glavo stara Kostanjka in pes Ugor, nazvan tako radi svoje črne barve in telesa, ki je tako dolgo kakor trup podlasice. Tale Ugor je nenavadno spoštljiv in ljubeznjiv, enako sladko gleda na domače in na tujce, a kredita nima nobenega. Pod njegovo častitostjo in ponižnostjo se skriva največje hinavstvo. Noben drug pes ne zna tako v pravem času se priplaziti in ugrizniti v nogo, zalesti v lednik ali ukrasti pri kmetu kokoš, kakor on. Večkrat so mu že prebili zadnje noge, parkrat so ga obesili, vsak teden so ga natepli, da je komaj ostal živ, toda vselej je okreval.

Zdaj-le, gotovo, stoji ded pri vratih, mežika na svetlordeča okna solske cerkve in toptajoč od mraza z nogami v valenkah se šali s posli. Klepetec ima privezan za pas. On ploska z rokami, ježi se od mraza, uščipne zdaj hišno, zdaj kuharico in se starikavo hihita.

— Ali naj ponesljamo malo tobaka? — govori in ponuja babam svojo tobačnico.

Babe nosljajo in kihajo. Ded je ves navdušen, veselo se smeje in kriči:

— Odtrgaj, primrzlo je!

Tobak daje nosljati tudi psom. Kostanjka kiha, vrti gobec in odide razžaljena proč. Ugor pa od spoštovanja ne kiha in maha z repom. A vreme je prekrasno. Zrak je tih, prozoren in svež. Noč je sicer temna, a vidi se vsa vas z njenimi belimi strehami in valovi dima, vzdigajočimi se iz dimnikov, drevje, srebrno od ivja, kupi snega. Vse nebo je posuto z veselo mežduječimi zvezdami, in rimska cesta se vidi tako často, kakor da so jo pred prazniki umili in otrli s snegom...

Janezek je vzdihnil, pomočil pero in nadaljeval pisanje:

"Včeraj je bil tepežni dan. Gospodar me je vlekel za lase na dvorišče in me naklestil s korobačem za to, ker sem zibal njegovega troka v zibki, pa sem nehote pri tem zaspal. Ta teden mi je dala gospodinja čistiti slanike, jaz sem pa začel pri repu, a ona je vzela slanik in me začela z njegovim gobcem biti v obraz. Pomočniki se smejejo nad menoj, pošiljajo me v krčmo po žganje in zahtevajo, da kradem gospodarju kisle kumare, a gospodar me potem tolče z vsem, kar mu pride pod roko. Jesti nimam kaj. Zjutraj mi dajo nekaj kruha, opoldne kašo in zvečer tudi le malo kruha; čaj ali juho gospoda raje sama požre. Spati moram na hodniku, kadar pa njihov otrok joka, jaz sploh nič ne spim in zibljem zibelko. Ljubi dedek, usmili se me za Boga, vzemi me od tukaj domov, na kmete, tu mi ni več mogoče trpeti. Klanjam se ti do tal in večno bom Boga prosil, odpelji me od tukaj, ker drugače bom umrl..."

Janezek je krenužil obraz, otrl s svojim komolcem oči in zaihtel.

"Jaz ti bom tobak trl, — je nadaljeval, — Boga molil, a če bo treba, tepi me, kakor Krjavelj kozo. Če pa nisliš, da zanje ni nobene službe, pa bom vbogajme prosil oskrbnika, da mu bom škornje čistil, ali pa pojdem namesto Fedje za pastirčka. Dedek predragi, nimam več moči, kar do smrti mi je težko! Hotel sem že peš bežati domov, pa nimam čevljev, mraza se bojim. Ko odrastem, pa te bom za to redil in ne bom pustil, da bi te kdo žalil, a če umrješ, bom za tvojo dušo molil, ravno tako kakor za mater Pelagejo."

"Moskva je veliko mesto. Hiše so vse gosposke in konj je mnogo, ovce pa nobene in psi niso hudi. Koledovati za tri kralje otroci tukaj ne hodijo in na kor tudi pet nikogar ne pusté, a enkrat sem videl v neki prodajalni v oknu trnki se prodajajo skupaj s šibo in za vsako ribo zelo poceni, celó takšen je en trnik, da zdrži dvajset kil težkega soma. In videl sem še prodajalnice, kjer so razne vrste pušk, kakršne nosi gospod, tako da stane najbrž vsaka sto rubljev ... A v mesnicah dobiš fazane, divje kokoši, zajce, kje pa so jih ustrelili, tega prodajalci ne povedó."

"Ljubi dedek, kadar bo pri gospodi božično drevo z darili, vzemi zame pozlačen oreh in ga skrij v zeleno skrinjico, prosi zanj go spodično Olgo Ignatjevo, reci — za Janezka."

Janezek je krčevito vzdihnil in se zopet zazrl v okno. Spomnil se je, da je po drevesce za gospodo šel v gozd vselej ded in jemal s seboj vnuka. To je bil vesel čas! Ded je stokal, mraz je bil, za njim pa tudi Janezek. Zgodilo se je, da ded najprej pokadil pipo, nato dolgo nosljal tobak in se smejal nad ozebljenim Janezkom, potem je šele posekal jelko... Mlade jelke, zavite v ivje, stojé nepremično in čakajo, katera bo morala umreti. Bogve odkod beži po snegu zajec kot strela. Ded se ne more vzdržati in kriči:

— Drži ga, drži... drži! Ah, brezrepi hudič!

Posekano jelko je ded vlekel v gosposki dom, tam pa so jo začeli krasiti. Največ se je trudila gospodična Olga Ignatjeva, katero je Janezek imel najrajši. Ko je še živela Janezkova mati Pelageja in služila pri gospodi za hišno, je sirota Olga Ignatjeva Janezka s slaščicami in ga, ker ni bilo drugega dela, naučila brati, pisati, računati do sto in plesati četvorko. Ko je pa Pelageja umrla, so sircto Janezka oddali k dedu v delavsko kuhinjo, a iz kuhinje v Moskvo k čevljarju Aljahinu...

"Pripelji se, dragi dedek, — je nadaljeval Janezek. — V imenu Jezusa Kristusa te prosim, vzemi me od tukaj. Usmili se me, nesrečne sirote, tako me vsi bijejo in silno lačen sem, a dolgčas je takšen, da ti niti povedati ne morem; vedno jokam. Pred kratkim me je gospodar udaril s kopitom po glavi, da sem se zvrnil na tla. Izgubljeno je moje življenje. Klanjam se še Aleni, škiljastemu Jegorki in kočijažu, a moje harmonike ne daj nobenemu. Ostanem tvoj vnuk Ivan Žukov, ljubi dedek, pripelji se."

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

KAŠELJ

je vendar neprijeten znak in se ga ne sme zanemarjati. Uživajte

SEVERA'S COUGH BALSAM,

kateri olajša kašelj te odvrni mnogo trpljenja. Je ravno tak dober za odrasle kakor za otroke.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarnah.

SEVERA'S COLD AND GRIP TABLETS

zoper prehlad, gripo in za odpomoč pri glavobolu vsled prehlada.

Cena 50 centov.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Royal Mail

Vnaprej plačane vožnje.

Uredite sedaj, da boste dobili svoje sorodnike v Združene države potom ROYAL MAIL.

Posebna postrežba za jugoslovanske potnike; izborna hrana in čiste kabine za vsakega

VELIKI PROSTORI, HITRI PARNIKI VEČKRATNA ODPLUTJA

ORDUNA ORCA ORBITA OHIO

Vplanina za potovanje iz vseh evropskih dežela.

Pišite po knjižico. Vprašajte za nadaljne podrobnosti pri

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY

SANDERSON & SONS, Inc., Agents

117 W. Washington St., Chicago

26 Broadway New York

ali pri kateremkoli potniškem agentu.

Janezek je dvakrat preganil popisani list in ga del v kaverto, ki je je prejšnji dan kupil za kopejko. Ko je malo pomislil, je pomočil pero in napisal naslov:

V vas staremu očetu.

Potem se je malo počesal z roko, pomislil in pristavil:

Konstantinu Makariču.

Zadovoljen s tem, da ga niso motili pri pisanju, si je nadel kučžbežal na ulico.

Trgovci v mesnici, katere je prej ta dan spraševal, so mu povedali, da se pisma mečejo v poštne skrinjice, a iz skrinjic jih razvozijo po celi državi na poštnih trojkah s pijanimi vozniki in žvenketačimi zvenčki. Janezek je primo in brez kožuha, kar v srajci bežal k prvi poštni skrinjici ter vrgel dragoceno pismo v odprtino...

Od sladkih nad zaziban je že čez uro trdo spal... Sanjalo se mu je o peči. Na peči sedi ded, lose noge mu vise doli, in on čita kuharicam pismo... Okrog peči hodi Ugor in miga z repom...

Skopost.

Slikar Bacici je napravil sliko plemenitnika, ki mu je pa ni hotel plačati, jo je torej nazaj in zapisal spodaj: — Zaradi dolgov v ječi. — Kmalu je dobil denar.

JUGOSLOVANI BRZOJAVLJAJO, DA SO ZADOVOLJNI NA "BERENGARIJI".

Jugoslovanski izletniki, ki so odpotovali dne 12 decembra iz New Yorka s parnikom "Berengaria", so bili jako zadovoljni z vožnjo. Eden izmed njih, Alois Gredan, je poslal uradu Cunard črte naslednjo brzojavko:

"V imenu svojih tovarišev na božičnem potovanju z "Berengarijo" se zahvaljujem Cunard črti za izborno postrežbo in izvrstno hrano. V zadoščenje bomo pisali agentom in prijateljem ter jim priporočili Cunard črto. — Alois Gredan na poti iz Bethlehema v Jugoslavijo."

Suho grozdje 'm drugi sadeži.

Cipar, najboljše grozdje, zelo debele jagode, baksa 25 funtov.... $4.10
Muškatel, sladke, debele jagode baksa 50 funtov $6.00
Fige v krancelnih, zelo lepe, baksa 110 funtov $12.10
Drinjeve jagode, vreča 132 funtov $8.50
Češplje, zelo debele, baksa 25 funtov $4.00
Češplje drobne, baksa 25 funtov $3.00

K naročilu priložite Money Order.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Ako želite dobiti

sorodnike ali znance iz stare domovine,

pišite nam prej za pojasnila, ker število priseljencev je omejeno

FRANK SAKSER STATE BANK
32 Cortlandt St., New York, N. Y.

DR. LORENZ

642 Penn Ave., PITTSBURGH, PA.

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK
ŠPECIALIST MOŠKIH SOLEZNI.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sem že zdravim nad 22 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 22 let sem dridobil posebno skušnje pri ozdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, mazanje in lise po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolečine v prsteh, otrdelost, živčne in bolezni v mehurju, ledicah, ustrah, želodcu, revmatizem, katar; zlato žilo, naduho itd.

Uradne ure: V ponedeljek: sredo in petek od 9. dopoldne do 8. popoldne; v torek, četrtek in soboto od 8. dopoldne do 8. zvečer; v nedeljah in praznikih od 10. dopoldne do 2. popoldne.

Kretanje parnikov - Shipping News

28 decembra:
Colombo, Genoa.

30 decembra:
La Savoie, Havre; Olympic, Cherbourg.

1. januarja:
Seydlitz, Bremen.

2. januarja:
Berengaria, Cherbourg.

4. januarja:
Manchuria, Cherbourg in Hamburg; Mount Caroll, Hamburg.

5. januarja:
Hannover, Bremen.

6. januarja:
Majestic, Cherburg; Finland, Cherbourg in Antverp.

7. januarja:
La Touraine, Havre.

10. januarja:
President Monroe, Cherbourg; Orduna, Cherbourg in Hamburg; Saxonia, Cherbourg in Hamburg.

11. januarja:
Hansa, Hamburg.
Argentina, Trst.

13 januarja.
Lapland; Cherbourg

16. januarja:
Rochambeau, Havre.

17. januarja:
President Adams, Cherbourg; Paris.

18. januarja:
Mongolia, Cherbourg in Hamburg; Taormina, Genoa; Mount Clinton, Hamburg.

20. januarja:
America, Cherbourg in Bremen; Olympic, Cherbourg; Conte Rosso, Genoa.

23. januarja:
Aquitania, Cherbourg; Pittsburg, Cherbourg in Bremen.

24. januarja:
President Van Buren, Cherbourg.

25. januarja:
Minnekahda, Cherbourg in Hamburg.
Bayern, Hamburg.

27. januarja:
President Harding, Cherbourg in Bremen; Kroolond, Cherbourg in Antwerp; President Wilson, Trst.

28. januarja:
La Lorraine, Havre.

29. januarja:
Yorck, Hamburg.

30. januarja:
Chicago, Havre.

31. januarja:
President Polk, Cherbourg; Orbita, Cherbourg in Hamburg; Antonia, Cherbourg in Hamburg.

3. februarja:
George Washington, Cherbourg in Bremen.

ŽELIMO DOBITI

6 dobrih šivalk. Plača dobra in dela dovolj do 1. julija 1923. Več pojasnil bo podala gospa Schier v nedeljo dopoldne po 9. službi božji v slovenski, dvorani pod cerkvijo. — Mallory Co., Danbury, Conn. (20-21—12)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim naročnikom "Glasa Naroda" v državi Ohio naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ANTON SIMČIČ,

kateri je pooblaščen nabirati naročnino za naš list, zatoraj prosimo rojake, da mu bodo kolikor mogoče naklonjeni.

Slovenic Publishing Co

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA', NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Knjiga za dolge zimske večere.

Slovensko-Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1923

192 strani povesti, poučnih člankov in razprav, pesmi, slik, šale in raznoterosti.

Cena samo 40 centov.

Naročite ga še danes.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York

Dobe se tudi pri zastopnikih Glas Naroda.

ANTON ZBAŠNIK

JAVNI NOTAR

Room 206 Bakewell Bldg., Pittsburgh, Pa.
(Nasproti sodnije.)

Se priporoča rojakom v vseh notarskih poslih. Posreduje v tožbenih zadevah med strankami tu in v starem kraju. Preiskuje stanje zemljišč tukaj in v domovini. Posreduje pri izterjanju denarja v starem kraju živečih dedičev od Varuha Tujezemskih Lastnin v Washingtonu. Izvršuje prevode in tolmači na sodniji in daje vsakovrstne informacije zastonj.

Cene nizke, delo točno in pravilno!

POZOR!

Slovenci, Hrvati in Srbi,

ki potujejo skozi New York.

Ne pozabite na moj hotel, kjer dobite najboljša prenočišča in boste najbolj postreženi.

Čiste sobe z eno ali dvema posteljima. Prostor za 250 oseb. Domača kuhinja. Najnižje cene.

AUGUST BACH, 63 Greenwich St., New York

ZA BOŽIČNE PRAZNIKE!

Če ste kedaj imeli misel kupiti moško ali žensko žepno uro, jo boste prav gotovo kupili, če pišete nam po novi cenik za zlatnino. Ure so najnovejšega in krasnega izdelka, nekaj novega.

Velika zaloga pravih glasnih Columbia gramofonov; slov.-nemških vojaških in v vseh jezikih Columbia plošč.

Pišite po brezplačni cenik takoj na—

IVAN PAJK, 24 Main St., CONEMAUGH, PA.

Praktični Računar

Priročna žepna knjižica, ki ima vse kar je v kupčiji potrebno, že natančno izračunjeno, kakor tudi za izračunjenje obresti.

Knjižica je trdo vezana, stane **75c**

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt Street : New York